

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜೆ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜೆ

ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬದ ವರ್ಷ

ಜೂನ್ - 2008

ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಬೆರಳಿಗೆ ಅಳಿಸಲಾಗದ ಶಾಯಿ ಬಳಿದಿರಿ!
ಈಗಾದರೂ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಮೊಟ್ಟು ಇಡಿ!
ಮರು ಮತದಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತೆ.

ಬಿಡಿ ಪ,ತಿ: ರೂ.10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamisse Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 25

ಸಂಚಿಕೆ - 9

ಜೂನ್ - 2008

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ

ಜನಾರ್ದನ ಸ್ವಾಮಿ

ಸು.ವಿ. ಮೂರ್ತಿ

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮ್ಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ...	ಕು.ಗೋ.	6
ಬಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ?	ರಮಾನಂದ ಫಾಟೆ	7
ಮಿಡ್‌ಕ್ಲಾಸ್....	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	14
ನನ್ನ ಜನಗಣತಿ....	ವೈ.ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ	18
ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ...!!	ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್	24
ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ....	ಡಾ ಡಿ.ವಿ. ಗುರುಪ್ರಸಾದ್	25
ತುಂತುರು	ದಂನಳಿ	29
ಟೋಕಿಯೋ....	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	30
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	33
ಕಾಫಿಹೌಸ್		36
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	39

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಜೆ.ಡಿ.ಎಸ್.ಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿ - ಶ್ರೀ ಅಡ್ವಾಣಿ

● ಹಾಗಲಕಾಯಿಗೆ!!

★★★

“ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ” - ಹೇಳಿಕೆ

● ಓದುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ!!

★★★

ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ ಪ್ರಕರಣ; ಲಘು ಲಾಠಿ ಪ್ರಹಾರ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಅಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು !!

★★★

ಬಹುಮತ ಬರದಿದ್ದರೆ ವಿರೋಧ ಸ್ಥಾನ - ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. ಮುಖಂಡರು

● ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ನಕ್ಕರಂತೆ !!

★★★

ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಿರುಸಿನ ಪ್ರಚಾರ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥಾಯ.... ?!

★★★

ವಿಶ್ವ ಹನುಮಾನ್ ಸಮ್ಮೇಳನ - ಟ್ರಿನಿಡಾಡ್ ಸುದ್ದಿ

● ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಗೆ ಸೈಮಂಡ್ಸ್ ಅಲ್ಲವಂತೆ !!

★★★

ನಾವೆಂದೂ ಜನತೆಯ ಕಾವಲುಗಾರರು - ಜೆ.ಡಿ.ಯು.

● ಅದೇ ನಮಗೆ ಭಯ !!

★★★

ಸುರಿದ ಹಣದ ರಾಶಿ; ಹರಿದ ಹೆಂಡ ವಶ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಚುನಾವಣಾ ಬಂತು ನಾಡಿಗೆ.... !!

★★★

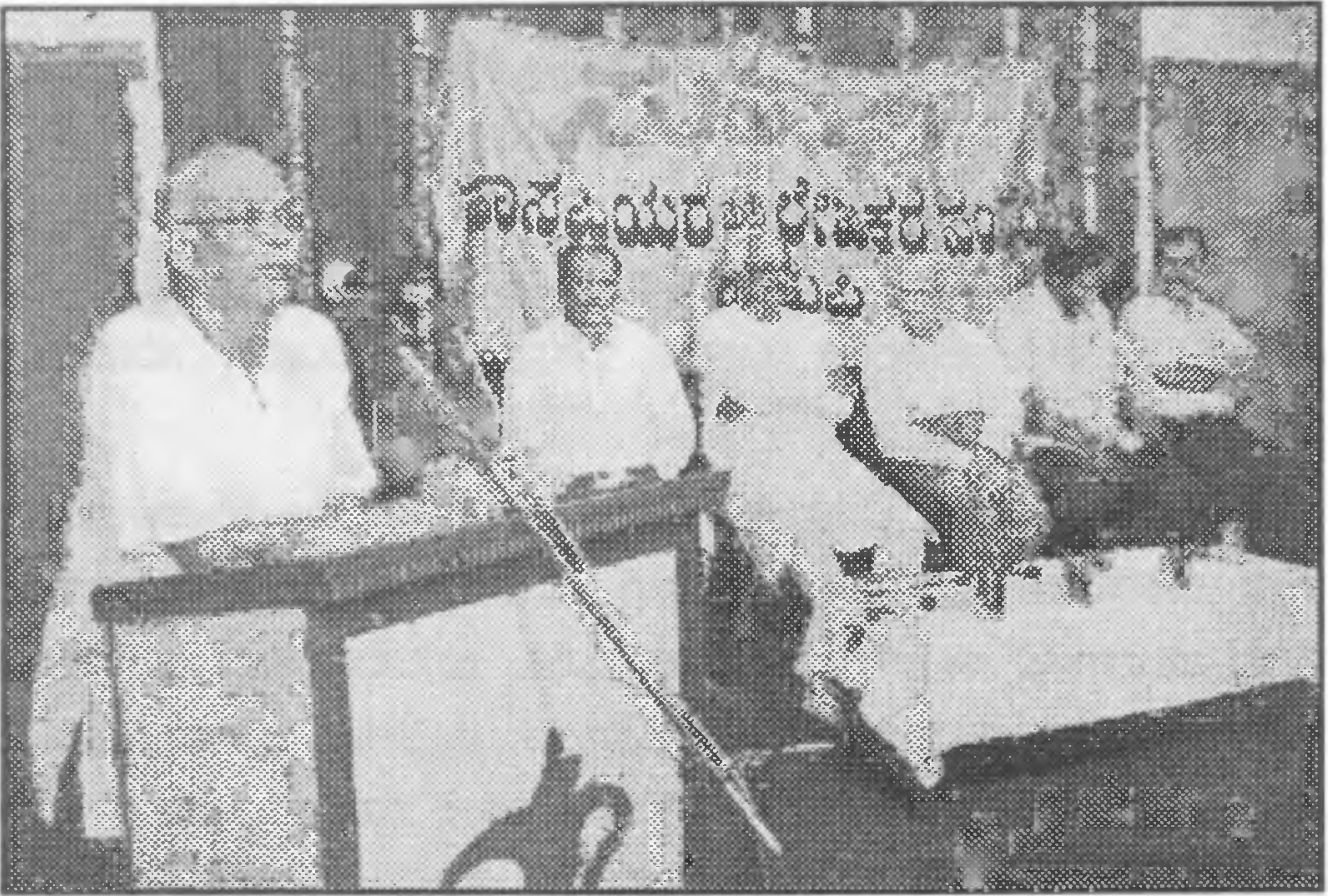
ತುಂಬಾ ದಿನಗಳು ಆದುವಲ್ಲವೇ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ. ಮುಂಚೆ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಆಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಾಲಮ್ ನಿಲ್ಲಿಸುಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರ ಕಾಮೆಂಟ್... “ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀರಾ. ಅದರ ಬದಲು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಕಥೆ ಹೇಳಬಾರದೇ?” ಅಂತ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸದರಿ ಗೆಳೆಯರು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ವತ್ಸನ, ಶರಲೇಖರ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಈಗ ಅಪರಂಜಿ ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ವರ್ಷದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಗೆ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹ ಅವಳಿಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕಾಲಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವೆ.

ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ. “ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ” ಅಂಕಣದ ಆಯ್ಕೆದಾರರಾದ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರ ಕು.ಗೋ. ಅವರಿಗೆ ಇದೇ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಎಂಟರಂದು ಎಪ್ಪತ್ತು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಕು.ಗೋ. ಅವರದ್ದು ಅತಿ ಅಪರೂಪವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ನಮ್ರತೆ, ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಸ್ನೇಹಪರತೆ, ನಗೆ ಮನೋಭಾವ, ಔದಾರ್ಯ ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಒಂದು ಕಾಕ್ಟೇಲ್ ಕು.ಗೋ. ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಕಳೆದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಎರಡರಂದು ಅಪರಂಜಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ವರ್ಷದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಇಡೀ ವರ್ಷ ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ಕಂಪನ್ನು ಪಸರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಮೂರು. ಉಡುಪಿ, ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾರೋಪ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಎರಡರಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದಲ್ಲೇ ಆಚರಿಸಿರೆಂದು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ಬಹು ಅದರದಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಮಾರೋಪ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಲಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಮಾರಂಭದ ಹತ್ತಿರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ತಿಳಿಸುವೆವು.

ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏಪ್ರಿಲ್ ಇಪ್ಪತ್ತಾರರಂದು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸ್ಥಳೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಹಾಸಂ ಬಹು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಕು.ಗೋ. ಅವರ ಸಾರಥ್ಯ ಅಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ನನ್ನೊಡನೆ ಆನಂದ, ರಾಮನಾಥ್, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೂ ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ರಜೇಂದ್ರ ನಾಯಕ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಈ ಸಂಜೆಯ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆದದ್ದು ಉಡುಪಿಯ ಕಿದಿಯೂರು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ. ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿಗಳ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಪವರ್‌ಪಾಯಿಂಟ್

ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಾನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಗೋಪಾಲ್ ತಮ್ಮ ನಗೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ರಾಮನಾಥರ “ಕೇಸು ಸಾಗಲಿ....” ಅಣಕುವಾಡು ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪೈಂಡ್ ಆಫ್ ದ ಈವನಿಂಗ್ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಶೆಣೈ ಅವರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, “ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಆಕೆ “ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ದೇವಸ್ಥಾನ ಉಂಟಲ್ಲಾ. ಅದರ ಬಲಬದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ. ಎಡಬದಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಆನೆ ಕಾಣುತ್ತೀರ” ಅಂತ ನಗಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ಘಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿನ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಕು.ಗೋ. ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರ ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದಗಳನ್ನು ಸವಿದು ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆವು.

ಉಡುಪಿ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಆನಂದ.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಿತ್ರ ರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಂಡು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದ ಮೈಸೂರು ಶಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರೂ ಸಹಾ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು, ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬಹು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ನಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದ ಮೈಸೂರು ಶಾಖೆ ಇವುಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜೂನ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರಂದು ಭಾನುವಾರ. ಮೈಸೂರಿನ ಜಗನ್ಮೋಹನ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ.

ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ ಅವರ ಸಮರ್ಥ ಸಾರಥ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ಬೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ, ಶ್ರೀ ಸಿ.ಕೆ.ಎನ್. ರಾಜ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಖ್ಯಾತನಾಮರು ಸಭಿಕರನ್ನು ರಂಜಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಈ ಯತ್ನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನಹ.

ಶಿವಮೊಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಮೊದಲು ಕೇಳಿದ್ದು ಸ್ಥಳವಂದಿಗರಾಗಿದ್ದ ಮಿತ್ರ ಶೇಷಗಿರಿಯವರನ್ನ. ಅವರು ಶಿವಮೊಗ್ಗಿನ ಲಾಫ್ಟರ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಮೋಹನ್ ಭಾರದ್ವಾಜ್ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಶ್ರೀಹರಿ ಮೊನ್ನೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೋಹನ್‌ರವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸ್ಥೂಲ ರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಜುಲೈ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳರಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಎರಡರವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿನ ಕುವೆಂಪು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯ ಜುಲೈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಲು ಸಹಕರಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಹಿತೈಷಿಗಳಿಗೂ ಅಪರಂಜಿಯ ನಮ್ರ ನಮನ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮತ್ತು
ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ ಮೈಸೂರು

ಇವರುಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ

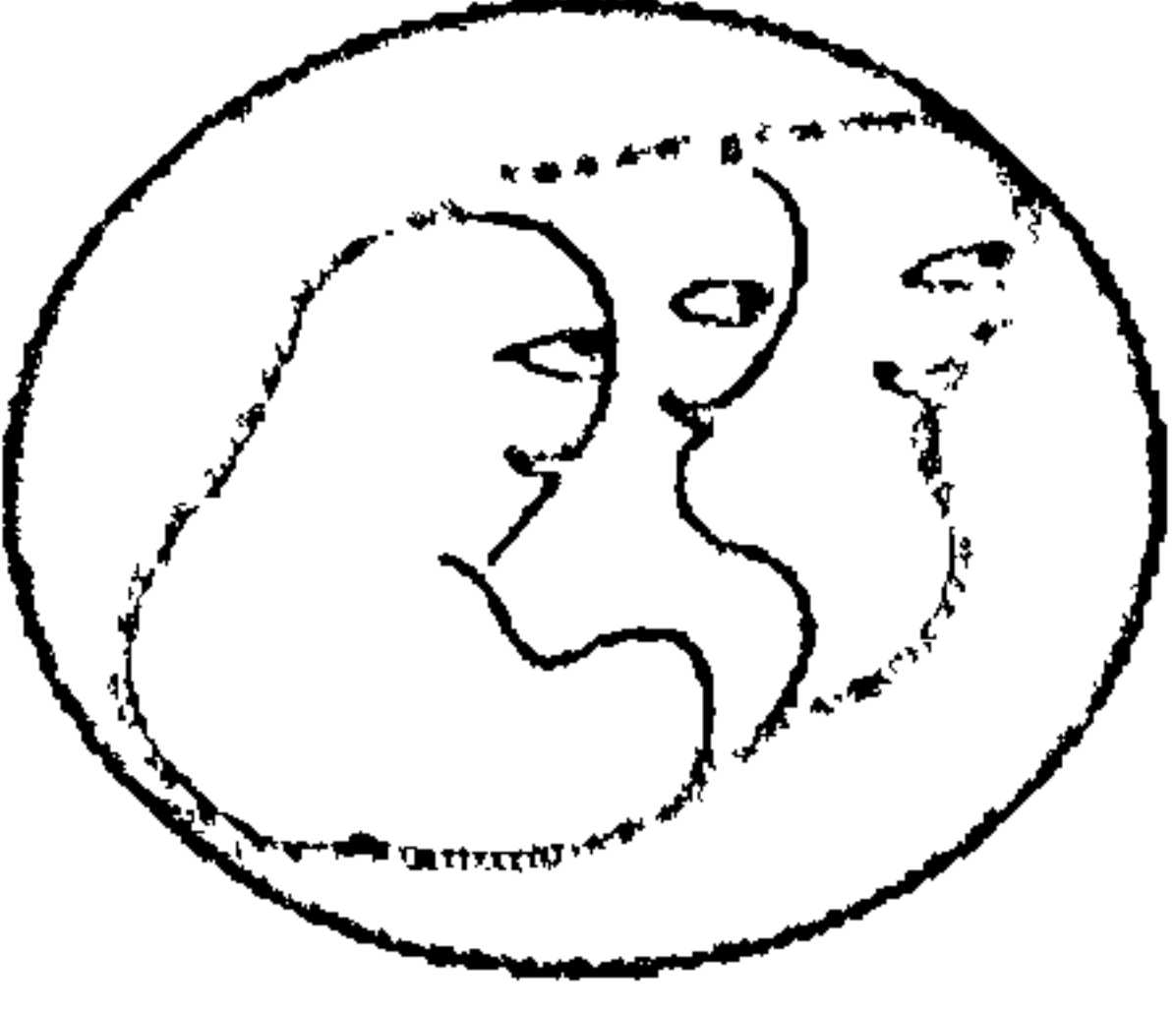
ಅಪರಂಜಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ ಅವರ ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಜೂನ್ 22 ರಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಜಗನ್ನೋಹನ
ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ.

ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ, ಶ್ರೀಯುತ ಸಿ.ಕೆ.ಎನ್. ರಾಜ,
ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಮಾನುಜ ಮತ್ತಿತರ ಹಾಸ್ಯಲೋಕದ ಖ್ಯಾತನಾಮರು
ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವರು.

ಎಲ್ಲ ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಕು.ಗೋ.

ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್,

ಹುರುಳಿ ಭೀಮರಾವ್, ಎಂ.ಎಸ್. ಕಾಮತ್, ಪಂಜೆ,

ಕುಡ್ತಿ ವಾಸುದೇವ ಶೆಣೈ ಯವರ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಾರ ಎಂ. ರಮಾನಂದ ಘಾಟಿಯವರು. ಸುಮಾರು ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಜನಿಸಿದ ಇವರು ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತೀರಿಕೊಂಡರೂ ಅವರು ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳು ಮಿಂಚಿವೆ. ವಿನೋದ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಬಂಧು, ಅಂತರಂಗ, ಸ್ವದೇಶಿ ಪ್ರಚಾರಕ, ತ್ರಿವೇಣಿ, ವರ್ತಕ ಧುರೀಣ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ.

ಮಂಗಳೂರಿನ ಡಾ|| ಎಂ.ವಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪೌಂಡರ್ ಆಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಮೆನೇಜರ್ ಆದವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿತರಾದವರು.

ರಮಾನಂದ ಘಾಟಿಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳು - ಸೀತಾರತ್ನ ಹಾಗೂ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ - ಎರಡೇ ಆದರೂ ಅವು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಗಳೇ ಸರಿ. ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣವಾಗಿ 1953 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಶಾರದಾ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ 1956 ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿದೆ. ಲವಲವಿಕೆಯ ಜೀವನ್ಮುಖಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಘಾಟಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ಬಯಸದೆ ಮೌನವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು.

‘ಬಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ?’ ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಈ ಬಾರಿ ಅಪರಂಜಿಗಾಗಿ ಆರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಕಳದ ಪ್ರೊ|| ಎಂ. ರಾಮಚಂದ್ರರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ರಮಾನಂದ ಘಾಟಿಯವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮರು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡರೆ ಆ ಲೇಖನಗಳ ರುಚಿಯನ್ನು ಈಗಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಬಹುದೋ ಏನೋ! ಕುಡ್ತಿಯವರ ‘ಮೀರಾ’ಳ ಹಾಗೆ ಘಾಟಿಯವರ ‘ಸೀತಾ’ ಕೂಡಾ ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಪಾತ್ರ.

ಬಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ?

- ರಮಾನಂದ ಘಾಟೆ

ಆಗಲೇ ಕಂಡಿತ್ತು ನನಗೆ - ಇಂದಿನ ದಿನ ಸೋಲಿನ ದಿನ! - ಎಂದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆಫೀಸಿನ ಲೆಖ್ವಿದಲ್ಲಿ $10+8=28$ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಆ ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆದರಿ, ಮೆದುಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ, ಮೂವತ್ತಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆಯ ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯದ ಲಂಚದ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಲು, ನನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹಗುರಾಗಿಸಿ, ಆಫೀಸಿನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಭರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ, ಧನಿಯವರ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವಂತಾಗಬೇಕಿತ್ತೇ? ಅಥವಾ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೇಂದು ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ರೈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಎದುರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆ? ಅಥವಾ ರಾಮಯ್ಯ ಪೈ ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನ್ನೆದುರಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಬೇಕೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ್ಯೆ, ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಸೆರಗನ್ನು ಸರಿಸಿ, ತನ್ನ ನುಣ್ಣಿನೆಯ ಮಂಡೆಯನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಬೇಕೆ? ಅಥವಾ ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ನಾನು ಕುಳಿತ ಸೈಕಲಿನ ಬ್ರೇಕು ತುಂಡಾಗಿ ಸೈಕಲು ಸಾವರಿಸದೆ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಿತ್ತೆ?... ಅಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಅಪಶಕುನಗಳು! ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ; ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತ ಗಂಡಸು ನಾನು, ಹೆದರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹೋಗಲಿ; ಎರಡು ಅಪಶಕುನಗಳಾದರೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ; ಎದೆ ಸೆಟಸಿ, ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಆದರೆ.... ಡಜನ್‌ಗಟ್ಟೆ ಅಪಶಕುನಗಳು ಎದುರಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಬಿಡಿ; ಕಾಯಿದೇ ಅಜಾಂ ಜಿನ್ನಾರಿಂದೇನಾದೀತು? ಪಾಕೀಸ್ತಾನದ ಗತಿಯೇನಾದೀತು? ದಿನಗಟ್ಟೆ ಸಿಮ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಆ ಸ್ಥಾನ ಈ ಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಜಿನ್ನಾರೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವ ಬದಲು ಯಾರಾದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಈ ಅಪಶಕುನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿನ್ನಾರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನಾರು ನಂತರ ಪಾಕೀಸ್ತಾನದ ಮಾತೆತ್ತದೆ ಅರಬ್ಬೀಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಟಿಕೇಟು ಪಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಖಂಡಿತ!

ಇರಲಿ; ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಎದೆ ಧಡಾ-ಧಡಾ ಎಂದು ಬಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಶಕುನಗಳ ಫಲವೇನಿದೆಯೋ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಕಾತರಗೊಂಡು, ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಮನೆಯೊಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತೇನೆ...

ಅಡಿಗೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿದೇವನೆದುರು ಕುಳಿತು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರುಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಸೀತಾ!

ಎಂದೂ ಅಳುವೆಂದರೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯದ ಸೀತಾ! ಆಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೂ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಯಿತು. ಗದಗದ ಸ್ವರದಿಂದ "ಸೀತಾ..." ಅಂದೆ.

ಬಿಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ? “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದದು? ಎಲ್ಲೋ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಅವಿತಿರಬಹುದು” ಅಂದ.

“ಇಲ್ಲರೀ; ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಸಿ ಹುಡುಕಿದ್ದೇನೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ... ಎಲ್ಲೋ ನೆರೆಮನೆ ಇಂದಿರಮ್ಮನವರ ಹಾಲಿಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆಯೋ ಏನೋ?”

“ಇಲ್ಲರೀ; ಆಚೆಮನೆ - ಈಚೆಮನೆ - ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಬಿಲ್ಲಿಯ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ!”

“ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ. ಒಂದು ಪೀಡೆ ತೊಲಗಿತು. ಒಂದು ತುಳಸೀ ದಳ, ಸ್ವಲ್ಪ ಎಳ್ಳು ನೀರು - ಇವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ತಿಲತರ್ಪಣ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ನೋಡೋಣ” ಅಂದ.

ಅಪ್ಪಯ್ಯ! ಸೀತೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯೇ!! ಆ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗೆ ಮಿಂಚುವ ದಾವಾಗ್ನಿ ಸದೃಶ ಜ್ಯೋತಿಯೇ!! ಆ ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಳಲಿ, ಬೆಂಡಾಗಿ, ಸೋತು, ಸುಣ್ಣಾಗಿ, ಹಣ್ಣಾಗಿ, ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋದೆ!!!

ಅವಡುಗಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದೆ ಕತ್ತಿಗೆ ಜಿಗಿದಿದ್ದ ಟೈಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ. “ಸೀತಾ; ಇದೋ ಹೊರಟೆ!” ಅಂದ.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಸೀತಾ!

“ಬಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ!”

“ಶಹಭಾಸ್!!”

“ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅತಳ, ವಿತಳ, ಸುತಳ, ರಸಾತಳ, ಅಂಗ, ವಂಗ, ಕಳಿಂಗ... ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಿ ತಾರದೆ ಈ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ!”

“ಭಳಿರೇ!!” ಅಂದಳು ಸೀತಾ.

“ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೇಕೆ? ಸ್ವತಃ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಅವಿತಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಿ ತರಲಾರದೆ, ನೀರು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ!!”

“ವನ್ಮೋರ್!!!” ಅಂದಳು ಸೀತಾ.

“ಹುಡುಕಿ ತರುವೆನೋ ಖಂಡಿತ, ಸೀತಾ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ಬೇಡಾ, ಬೇಡಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ!”

“ನಾನು ಬೇಡಾ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲರೀ!”

“ಅರ್ಜುನನು ಐರಾವತವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಬೇಡಾ ಅಂತ ನನ್ನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ!”

“ನಾನು ಕಾಲು ಓಡಿಯೋದಿಲ್ಲವೇ?”

“ಹೂಂ - ಇದೋ ಹೊರಟೆ. ಎಲ್ಲಿದೆ ನನ್ನ ಗಾಂದೀವ ಧನಸ್ಸು?... ಅಲ್ಲ... ನನ್ನ ಕೊಡೆ... ಹೊರಗೆ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ಬಹಳವಿದೆ!” ಕೊಡೆಯನ್ನು ಕಂಕುಳಿಗೆ ಸಿಗಿಸಿ ಹೊರಟೆ.

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನನ್ನೂ ಒಂದಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ... ಪೂರೈಸುವುದು ಮಾತ್ರ....

ಬ್ರಹ್ಮನ ವಿಚಿತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ ನೋಡಿ - ಕೈವಾಡ ನೋಡಿ! ಎಲ್ಲಾ ತಿರುಗು ಮುರುಗು? ಬೇಡಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಕಾಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಾಲಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ದೃಷ್ಟಿ ತಿರುಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ರಾಶಿ! ಅದೇ - ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಶ್ವಾಸ; ಒಂದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ; ತಿನ್ನದೆ ಸತ್ತರೆ, ತೆನಾಲಿ ರಾಮನಂತೆ ಕೊನೆಗೆ ಬಂಗಾರದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು; ತಿನ್ನಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು!... ಅಂತ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಮಾವಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೇಕೆ, ಇಂದ್ರನ ನಂದನ ವನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಇಲ್ಲ! ಬೇಡಾದಾಗ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ತನಕದ ಒಂದು ಮೈಲು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೆ ಎರಡು ಡಜನ್ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರು ತಗಣೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿಯೋ ನುಸಿಯನ್ನು ಸಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೋ ಮಗ್ಗರಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ! ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಸೀರಿಯಸ್; ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರನ್ನು ಕರೆತರೋಣಾಂತ ಹೊರಟರೆ, ಇಡೀ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರು ಬಿಡಿ - ಡಾಕ್ಟರ್‌ರ ಪಿಳ್ಳೆ ಕೂಡ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಲಾರರು. ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರು ‘ಔಟ್’; ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮಗದೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ.. ಅಂತೂ ಡಾಕ್ಟರ್‌ರು “ವೆರಿ ಸೊರಿ!”

ಅಂತೆಯೇ ಆಯಿತು ನನಗೂ. ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಬರವನ್ನು ಹಾರೈಸಿ, ಹಾರಾಡಿ, ಬೊಬ್ಬಿಡುವ ಮತ್ತು ಕಂಡೊಡನೆ ಹುಲಿಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ, ಮೈಮೇಲೆ ಹಾರಲೆಳಸುವ ನಾಯಿಗಳು ಇಂದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೋಗುವ ನಿರಪರಾಧಿಯನ್ನು - ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು, ಗುರೈದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ಆಫೀಸಿನ ತನಕವೂ ಓಡಿಸಿ, ಆಫೀಸಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಧತಾಸು ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಆಚೆಮನೆ ಕೇಪ್ಟನ್ ನಾಯಕರ ನಾಲ್ಕು “ಬುಲ್‌ಡೋಗ್”ಗಳು ಸಹ ಕಾಣೆ! ಬೇಕಂತಲೇ ಅವರ ಹಿತ್ತಿಲಿನ ಆವಾರವನ್ನು ಹಾರಿ, ಅವರ ತೋಟದೊಳಗಿಂದಲೇ ಬಂದ ಅವರ ಕಶಿಮಾವಿನ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದೆ; ಆದರೂ ನಾಯಿಗಳ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ.

ಇಡೀ ಪೇಟೆ ಹುಡುಕಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವದೂ ಗಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದೆ. “ನಾಯಮಾರ್‌ಲೇನ್” ಎಂಬ ಒಂದು ಓಣಿಯನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದೆ. ಸುತ್ತಾಡಿ, ತಿರುಗಾಡಿ, ಕಾಲುಗಳು ಸೋತವು; ಮೈ ಬೆವರಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು, ಆದರೂ ಬಿಲ್ಲಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಷ್ಟೋ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಿಸ್ಕಿಟು ತಿನ್ನಿಸಿ, ಎತ್ತಿ, ಮುದ್ದಾಡಿದೆ.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅನಾಥ ನಾಯಿಗಳ ವಧಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಆದರೆ... ಬಿಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ! ಒಂದೇ ಒಂದು ನಾಯಿ ಕರಗಿನ ಮೈ, ಬಿಳಿಯ ಮುಸುಡು ಮತ್ತು ಬಾಲ ಇಲ್ಲ? ಹೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾ! ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಭಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮಂಡೆಯೇ!! ಈ ಮಹಾಮೇರು ಮಂಡಿತವಾದ ಮೇದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನೇ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಹಾಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಳಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮೆದುಳೇ!! ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವುದೇನು ಹಳುಗಳೇ?... ಅಲ್ಲವಾದರೆ ಸೃಜಿಸುವಾಗ 'ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್'ಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ? ಒಂದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಮೊರೆ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ? 'ಬಿಲ್ಲಿ'ಯಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು 'ಬಿಲ್ಲಿ'ಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಸೀತೆಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆಕೆಯಿಂದ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ.....

“ಹೂರೈ...” ಅಂದೆ. ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಹಾರಿ ಕುಣಿದೆ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು “ಡಾರ್ಲಿಂಗ್” ಹಿಪ್... ಹಿಪ್ ಹೂರೈ!” ಎಂದು ಕೂಗಿದೆ.

ಆ ಮುದುಕ ನನ್ನ ಬಿಗಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ದುರದುರನೆ ನೋಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಹುಚ್ಚರಾಸ್ರವ್ಯೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವನಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನೇನೋ!

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹುಚ್ಚನಂತಾಗಿದ್ದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ....

ಎದುರಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಮರಿ! ಅದರ ಮೈ ಕಪ್ಪು! ಮುಸುಡು ಮತ್ತು ಬಾಲ... ಬಿಳಿದಯ್ಯಾ ಬಿಳಿದು!!!

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಗೋಡೆಯ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದೆ. ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತರೂ, ಎಟಕದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಿತ್ತು ಗೋಡೆ!

ನಾನು ಬರುವ ಸವಳ ಕೇಳಿ, ಬಿಲ್ಲಿ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ನಿಗುರಿಸಿತು. ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ತಿರಸ್ಕಾರಯುಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿತು.

ನಾನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಟೋಪಿಯನ್ನೆತ್ತಿ, “ಹಲೋ ಬಿಲ್ಲಿ ಗುಡ್ ಈವಿಂಗ್!” ಅಂದೆ.

ಬಿಲ್ಲಿಯು ಬಿರುಗಣ್ಣಿಂದ ಕ್ಷಣಕಾಲ ನನ್ನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೋಪ್‌ಲಿಸ್” ಎಂದು ಬಗೆದು, ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿತು.

ನಾನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ... ಮೃದುವಾಣಿಯಿಂದ, ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಎಳೆಗೂಸನ್ನು ಕರೆಯುವಂತೆ, ‘ಬಿಲ್ಲಿ’ ಅಂದೆ.

ಎಲಾ, ಇದೆಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಚಾರ, ಶನಿಪೀಡೆ?- ಎಂದೆಣಿಸಿ, ಪುನಃ ಮುಸುಡನ್ನು ನನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ, ಬಿಲ್ಲಿಯು ‘ಗುರ್’ ಅಂದಿತು.

ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಗಾಯನವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಸೀತೆ ಹಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ನಿಗರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೇಳುತ್ತಾ, ಕೊನೆಗೆ ಹಾಗೇ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಅದಕ್ಕೆ! ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿದೆ; ಎಡಗೈಯನ್ನು ಎದೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಬಲಗೈಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅರೆಮುಚ್ಚಿ ಪ್ರೇಮಪರವಶನಾದಂತೆ ಹಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದೆ:

“ಹೋ ಬಿಲ್ಲಿ
ಬಾರಿಲ್ಲಿ
ಪೋಪೆಯೆಲ್ಲಿ?”

ಬಿಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿತು. ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿತು ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

“ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಾದಿರುವೆ;
ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿರುವೆ;

ಬಾರೆ; ಅರಗಿಣೆ; ಕೋಪ ನಿನಗೆ ತರವೆ?”

ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ಗಂಧರ್ವರಂತೆ, ಯಕ್ಷ-ಕಿನ್ನರರಂತೆ ಹಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಪಿಟೀಲು ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣರನ್ನೂ ಹಿಂದಿಕ್ಕುವ ಕಂಠ; ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುವ ಶಾರೀರ; ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು! ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದುದರಿಂದ, ಮಾನವರು ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ “ವನ್ಸ್‌ಮೋರ್” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು!! ನನ್ನ ಗಾಯನವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದ್ದುದು ಬಿಲ್ಲಿಯೊಂದೆ! ಸುರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೂ ದೊರೆಯದೆ, ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ “ವನ್ಸ್‌ ಮೋರ್” ಬಾರದೆ, ಚಡಪಡಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ “ಗುರ್‌ರಾರ್” ಎಂದು ಬೊಗಳಿತು!

ಶಹಬಾಸ್ ಗೆದ್ದ! ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ!!

“ನೀನಿರದಿರೆ ಸೋತೆ;

ನನ್ನಸುವನಾ ಸೀತೆ

ಹಿಡಿದಿಹಳೇ? - ಬಾರೆ; ಖ್ಯಾತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ!”

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದವನೇ ಟಮ್ಮನೆ ಗೋಡೆಗೆ ಜಿಗಿದೆ. ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ನನ್ನ ಈ “ಸರ್ಕಸ್‌ ಫೀಟ್ಸ್”ನಿಂದ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ! ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು; ಅಲುಗಾಡಲು ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಹಾರಿದ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಿಲ್ಲಿಯ ಬಾಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ

‘ಗುರ್‌ಸ್ಸಸ್’ ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿತು ಬಿಲ್ಲಿ “ಬೌ” ಎಂದು ಬೊಗಳಿತು. ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನನ್ನ

ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಮೂಗನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು; ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಪರಚಿತು. ಏನಾದರೇನು? ನಾನು ಹಿಡಿದ ಬಾಲವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇನೋ ಕೆಂಪು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ನೋಡಿದೆ - ನೆತ್ತರು. ಹರಿದ ಮೂಗಿನ ಗಾಯದಿಂದ ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ!

ಎಡಗೈಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿಯ ಮುಸುಡನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದೆ.

‘ಥೂ ಹೆಣ ರಂಡೇದೇ!’ ಎಂದಂದು ಬಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದೆ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು; ಇದು ಗಂಡು, ಇದು ‘ಬಿಲ್ಲಿ’ಯಲ್ಲ; ‘ಬಿಲ್ಲ’!!

ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಸೀತಾ ಕೇಳಿದಳು “ಬಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ?”

ಲೆನಿನ್‌ಗ್ರಾಡ್ ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಸೋತು, ಹಿಂತಿರುಗುವ ಹಿಟ್ಟರನಂತಹ ನನ್ನ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಕಂಡೇ ಸೀತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರಕಿತು.

ದೀರ್ಘ ನಿಶ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟಳು ಸೀತಾ.

ಕಾಲು ತಾಸು. ಮೇಜಿನ ಆಚೆ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು; ಈಚೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು. ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನೆಂದೆ: “ಸೀತಾ ನನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ” ಅಂದಳು ಸೀತಾ.

ಪುನಃ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮೌನ. ನಾನೆಂದೆ, “ಆಯಿತು ಬಿಡು, ಸೀತಾ. ನಾಳೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ನಂತರ ಪುನಃ ಬಿಲ್ಲಿಯ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ!”

ಪುನಃ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು ಸೀತಾ.

“ರಾತ್ರಿ ಬಹಳವಾಯಿತು, ನಡೆ, ನಿದ್ರಿಸೋಣ” ಅಂದೆ.

ಇಬ್ಬರು ಎರಡು ನಿರ್ಜೀವ ಶವಗಳಂತೆ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೇರಿದೆವು. ಶಯನಗೃಹದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಹೊಕ್ಕೆವು. ಸೀತಾ ದೀಪವನ್ನು ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡಹೋದಳು. ನಾನು ಮಲಗುವ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಆವರಣವಾಗಿದ್ದ ನುಸಿ ಪರದೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದೆ.

ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಅಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ “ಹಿಪ್ ಹಿಪ್ ಹೂರ್ರೇ!” ಎಂದು ಚೀರಿದೆ. ಸೀತಾ ಸರ್ರನೆ ತಿರುಗಿದಳು.

ನಾವು ಮಲಗುವ ಮೃದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಖವಾಗಿ ಪವಡಿಸಿತ್ತು ಬಿಲ್ಲಿ

ಮಿಡ್ಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಂದಿ

- ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಹಾಲು ಕಂದನ ಕನ್ನೆಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಸುಣುಪಾಗಿದ್ದ ಅಮೃತಶಿಲೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒರಟು ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಲು ಇಡಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಜಾರುವಂತಾದಾಗ ಆಸರೆಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಡನ ಕೈ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು ಪದ್ಮಾವತಿ. ಕೈ ಹಿಡಿದೇ ಬೆರಗು ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದಳು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆವರಣ, ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದಂತಿದ್ದ ಗೋಡೆ ಮರೆಯ ಬೆಳಕು, ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಅರ್ಧವಾಗದ ಮಾಡರ್ನ್ ಪೇಂಟಿಂಗ್‌ನ ಚಿತ್ತಾರಗಳು, ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು, ಸೂರಿನಿಂದ ನೆಲದವರೆಗೂ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ ಮಾಯಾಲೋಕದ ಭ್ರಮೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರದರ್ಶಕ ಪರದೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ದಂಪತಿಗಳು ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತರು.

“ಅಲ್ಲೋ ಶ್ರೀಕಂಠೂ, ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಅರಮನೆಯಂತಿದೆ!”

“ಹೌದಮ್ಮ, ರಾಜರಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟಲುಗಳೇ ಅರಮನೆ” ಎಂದ ಪದ್ಮಾವತಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನ ಏಕಮಾತ್ರ ಕುಲೋದ್ಧಾರಕ ಶ್ರೀಕಂಠ.

“ರಾಜರಿಲ್ಲೆ ಏನು? ಅಲ್ಲೋಡು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ ಮಹಾರಾಜ” ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಲಾಪತ್ತಿನ ರುಮಾಲು ಧಾರಿಯತ್ತ ತರ್ಜನಿ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಳು. ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮೂರರಷ್ಟಿದ್ದ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಆಕೆ ಒಳಹೊಕ್ಕಾಗ ಮೈ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಿದ್ದ! ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನ ಅದ್ಭುತ ದೀಪದ ಖ್ಯಾತಿಯ ಭೂತ ಕಣ್ಮಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವಂತೆ ಘಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೆರಳು ತೋರಿ ಮಹಾರಾಜ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದಾಗ ಮಗನಿಗೆ ಈ ಶ್ರೀಮಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧಗಳಾಗಿ ತೋರಿತು.

“ಅಮ್ಮಾ ಇದು ಹೈ ಸೊಸೈಟಿಯ ಜನ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಸ್ಥಳ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು, ನಗಬಾರದು. ಏನಿದ್ದರೂ ಸಮೀಪವಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಬೇಕು”

ಹೌದಲ್ಲ, ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಐವತ್ತರವತ್ತು ಜನರಾದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಹೈ ಸೊಸೈಟಿ ಅಂದ್ರೆ ಹೀಗೇನೋ ಏನೋ. ಮಗ ಐ.ಟಿ. ಕಂಪೆನಿ ಸೇರಿ ಹೈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕಲಿಯುವುದು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ ಎನಿಸಿತು ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ.

ಪದ್ಮಾವತಿಯೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಗನನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದಿಸಿದ್ದರು. ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲೇ ಸಂಬಳ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಲವತ್ತು

ಸಾವಿರ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಂತ ಮಗನೇ ಆದರೂ ತಾಯಿಗೆ ಇದ್ಯಾಕೋ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಸರ್ವೀಸಿನ ನಂತರ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ. ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನಿಸಿದರೂ ಮಗ ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸಿದಾಗ ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಸಂತಸ ಪಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮಗ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾರು ತಂದು ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ.

“ಯಾರೋ ಕಾರು? ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತಂದಾ?”

“ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಗಂದು. ಇನ್ನೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೂ ಬಸ್ಸು ಆಟೋ ಬಿಟ್ಟು ಜುಂ ಅಂತ ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಓಡ್ಯಾಡು.”

“ನಿಂದಾ! ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಎಲ್ಲಿತ್ತು? ಇನ್ನೂ ಈಗ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೀ?”

“ನನ್ನತ್ತ ಎಲ್ಲಿದೇ? ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ಸಾಲ ತಂದೆ”

ಸಾಲವೇ? ಪದ್ಮಾವತಿ ಯಜಮಾನರತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಅಲ್ಲೂ ದುಗುಡವಿತ್ತು. “ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲು ಚಾಚು” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದವರಿಗೆ ಮಗ ಸಾಲಗಾರ ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಡ?

“ಸಾಲವನು ಕೊಂಬಾಗ ಹಾಲೋಗರುಂಡಂತೆ...” ಕೇಳಿಲ್ವಾ? ಸಾಲ ಯಾಕೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೋದೀ?”

“ಹೋಗಮ್ಮ. ನಿಂಗೂ ಅಣ್ಣಂಗೂ ಮಿಡ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಮೈಂಡ್‌ಸೆಟ್ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಈಗಲ್ಲ ಯಾರು ಸಾಲ ಮಾಡೊಲ್ಲ ಹೇಳು. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆತಿರೋದೆ ನಮ್ಮ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡಿಗಳಿಂದ. ಜನ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಐಷಾರಾಮಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ರೇನೇ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗೋದು, ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕೋದು. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸೋದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲು ಚಾಚಿದ್ರೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಬೇಕಷ್ಟೇ. ನೀನೇನೂ ಇದನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚೋಬೇಡ. ನಾನು ಸಾಲಾನ ತೀರಸ್ಕೋತೀನಿ” ಎಂದು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದ.

ಅಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಪದ್ಮಾವತಿ ಆಂಬೊಡೆ, ಚಿತ್ರಾನ್ನ ಪಾಯಸದ ಅಡುಗೆ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಕಂಠ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಮ್ಮತಿಸಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಹೊಸ ಅನುಭವ ನೀಡಲು ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟಲಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆ ತಂದಿದ್ದ.

★★★

ಗಗನ ಸಖಿಯಂತೆ ರಾಕು ರೀಕಾಗಿದ್ದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಶ್ರೀಕಂಠನ ಬಳಿ ಬಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಮೂರು ದಪ್ಪ ರಟ್ಟಿನ ಪುಸ್ತಕ ನೀಡಿ ಹೋದಳು. ಅವನದನ್ನು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ “ಇದರಲ್ಲಿ ಮೆನು ವಿವರಗಳಿವೆ. ನಿಮಗೇನೇನು ಬೇಕೋ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ” ಎಂದ. ಪದ್ಮಾವತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುವ

ಏದ್ಯಾರ್ಥಿಯಂತೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಓದೇ ಓದಿದಳು. ಒಂದಕ್ಕರವಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ! ಅರ್ಥವಾಗದ, ಕಂಡು ಕೇಳಲಯದ ಭಯಂಕರ ಹೆಸರುಗಳು, ಗಂಡನತ್ತ ಸೋಡಿದಳು. ಆತನೂ ಇವಳತ್ತಲೇ ಕಳ್ಳದೃಷ್ಟಿಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಚಾಲೂಕಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಮಗನಿಗೆ “ನಂಗೆ ಮದ್ದೆ ಆದಂಟಿನಿಂದ ನನ್ನ ಊಟೋಪಚಾರದ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು ನಿಮ್ಮಮ್ಮ. ಇವತ್ತೂ ಮನೂನ ಅವಳೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿ” ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಪದ್ಮಾವತಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ತನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಶ್ರೀಕಂಠ ತಾಕು ಠೀಕಾಗಿದ್ದ ಯುದತಿಯ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿ ಪಕ್ಕದ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಬಫೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು.

ಆದೊಂದು ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಕೂತೋ ನಿಂತೋ ಊಟ ಮಾಡುವಷ್ಟಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಹಾಲ್. ಒಂದು ಬದಿ ಸಾಲಾಗಿ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಊಟದ ಐಟಂಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. ಐದಾರು ವಿಧದ ಸೂಪ್‌ಗಳು, ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯ ಸಲಾಡ್‌ಗಳು ರೋಟಿ ಪೂರಿ, ಪರೋತಾ ನಾನ್‌ಗಳು, ಅವುಗಳ ಸಂಗಾತಿಗಳಾದ ಹಲವಾರು ಪಲ್ಯಗಳು, ನಾಲ್ಕಾರು ಬಗೆಯ ಪುಲಾವ್ ಬಿರಿಯಾನಿಗಳು, ಸಾಂಬಾರು ರಸಂ, ವಿವಿಧ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆಗಳು, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಸಿಹಿಗಳು. ನೋಡಿಯೇ ದಂಪತಿಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

“ಇಷ್ಟೊಂದು ಹೇಗಪ್ಪಾ ತಿನ್ನೋದು?” ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಬೆರಗಾದರು.

“ಎಲ್ಲಾ ತಿನ್ನೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಣ್ಣ. ಬೇಕಾದ್ದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀವೇ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬಹುದು, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಗೆಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಇಲ್ಲ.”

“ಟೇಬಲ್ ಊಟವಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಅಂತ ರೇಟಿರುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಿಧ ತಿಂದರು ಅಂತ ಹೇಗೆ ತಿಳ್ಕೊತಾರೆ? ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ?” ತಂದೆಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸಂದೇಹ.

“ಅದನ್ನು ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳೋ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬಿಗಿಷ್ಟು ಅಂತ ಮೊದಲೇ ನಿಗದಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ.”

“ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆಷ್ಟು?” ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಸಿ ತರಕಾರಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಗ ಹೇಳದೆ ವಿಷಯಾಂತರ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದ ತಾಯಿ ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಹೌಹಾರಿ ಹೋದರು. “ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರೇ? ಮೂರು ಜನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು! ಇದೆಂಥ ಹಗಲು ದರೋಡೆ? ಇಷ್ಟು ಹಣದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿಂಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ದಿನಸಿ, ಹಾಲು, ತರಕಾರಿ ಸಿಗತ್ತೆ. ಅಷ್ಟನ್ನು ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋದೇ? ನೀಮೊದ್ದೇ ಹೀಗಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಮನೇಲೇ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದು ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿತ್ತು” ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡರು.

“ಅಣ್ಣ, ನಾನೀಗ ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೀನಿ. ನನಗೆ ಇದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತವಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚೊಳ್ಳೇ ಊಟ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಊಟ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

“ಒಂದು ಊಟಕ್ಕೇ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಅಂತ ನೆನಸೊಂದ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತೆ. ಆದದ್ದಾಯ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗೇ ಊಟಮಾಡಿ” ಹೈ ಸೊಸೈಟಿಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಗಂಡನ ಬಳಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದರು ಪದ್ಮಾವತಿ.

“ನೀನೂ ಅಷ್ಟೇ ಪದ್ಧು ಒಂದಿನ ಹೆಚ್ಚೆ ತಿಂದ್ರೆ ಏನಾಗೊಲ್ಲ ಅತೀ ಅಂದ್ರೆ ಅಜೀರ್ಣವಾಗ್ಬಹುದು. ಶುಂಠಿ ಕಷಾಯ ಕುಡದ್ರಾಯ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಪೂರಿ ಹಾಕಿಕೊ” ಗಂಡನ ಮರು ಪಿಸುನುಡಿ.

“ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಮೈಸೂರು ಪಾಕು, ಬಾದಾಮಿ ಹಲ್ವ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ”

“ಇಕೋ, ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಾದ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ. ತೊಗೊಂಡು ಮನದಣೆಯ ತಿನ್ನು”

“ನಿಮ್ಮ ಕೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಣ. ಇಕೊಳ್ಳಿ.”

“ಪಲಾವ್ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸೌಟು ಬಡಸ್ಕೊ”

“ಈ ಸಮೋಸ ಬಲು ರುಚಿ. ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕ್ಲಾ?” ಎರಡು ಹಾಕಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಮಗೂ, ಹೆಂಡತಿಗೂ ಕಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ರಸಂ ಹಾಕಿ ತಂದರು. “ಇದು ಕುಡಿ ತಿಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಜೀರ್ಣವಾಗಿಬಿಡತ್ತೆ.” ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾವಿರದ ಆರೂರು ಪೀಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಭಾಗಶಃವಾದರೂ ತಿಂದೆವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ.

ರಾತ್ರಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ. ಪದ್ಮಾವತಿಗೋ ಸುಸ್ತು ಸಂಕಟ. ಹೊದ್ದು ಮಗಲಬಿಟ್ಟರು.

ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನ ಅದ್ಭುತ ದೀಪದ ಭೂತ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದೆ. ಅದು ಥೇಟ್ ಹೋಟಲಿನ ಮಹಾರಾಜನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಈಗ ಅದು ಹಲ್ಲು ಮಸೆಯುತ್ತಾ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಏರಿ ನಿಂತಿದೆ. ಕಾಲು ಝಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ನಗೆ ಬೇರೆ. ಒಳಗೆ ಹೇಳಲಾಗದ ವೇದನೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನರಳಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟರು. ಭೂತ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದ ಹಾಸಿಗೆ ಖಾಲಿ. ಬಾತ್‌ರೂಮಿನಿಂದ ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಒರೆಯಾಗಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು ದೂಡಿ ಒಳಹೋದರು. “ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡ್ತು. ಈಗ ಹಾಯಾಗಿದೆ” ಬಾಯಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

“ರೀ, ನಂಗೂ.....” ವಾಶ್ ಬೇಸಿನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪದ್ಮಾವತಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರುವ ಮುನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. “ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕಂಠೂ ತುಂಬಾ ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಇವತ್ತು ಗಮನಿಸಿದ್ರಾ? ಕಾರು ಪಾರ್ಕಿಂಗ್‌ನ ಕಾವಲುಗಾರನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಕ್ಷೀಸ್ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕ್ಬೇಕೆಂದ್ರೆ ಬೇಗ್ಗೆ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ನೀವೇನಂತೀರಿ?”

“ಮೊದ್ಲು ಅದನ್ನಾಡು” ಹೇಳುತ್ತಾ ಗೊರಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದರು.

ನನ್ನ ಜನಗಣತಿ ಕೆಲಸದ ಕೆಲವು ರಸ ನಿಮಿಷಗಳು

- ವೈ.ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಂದು ಮಹತ್ವರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಜನಗಣತಿ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸುವುದೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನೆಯಾವುದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರೇ ಯೋಗ್ಯರು ಎಂಬುದು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದೆ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾದರೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದ ಸಾಕರುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಿಗೋದ್ರಿಂದ ಬಿಸಿಲು, ಚಳಿ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮನೆಮನೆಗೂ ಅಲೆದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನಾರು ತಾನೆ ಸಿಕ್ತಾರೆ ಅನ್ನೋದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.

ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವೇ ಅನ್ನಿ. ನಾನೂ ಸಹ ಅಧ್ಯಾಪಕನೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಎಂದು ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅದಿಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಜನಗಣತಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಸಂಗತಿಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನನಗೂ ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು ಮರೆತು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂದು ಕಂಡು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಸಹೃದಯರಾದ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಐದು ಜನ ಎನ್ನುಮರೇಟರುಗಳು (ಮೇಡಂಗಳು) ಇಂತಿಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಮನೆಗಳೆಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದರು. ಅಂದು ಶುಕ್ರವಾರ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬರಲು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮಹಿಳೆಯರಾದ್ದರಿಂದ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸೂಂತ ಇದ್ರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಜನಗಣತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂತ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ನಾನೇನು ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನೆ, ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ದಿನ, ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ! ಕಡೆಗೆ ಅವರವರೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು

ಮನೆಗೆ ಹೋದವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಚಾಪೆಹಾಕಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಾಡಿ, ಕುಡಿಯೋದಕ್ಕೆ ಪಾನಕ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾವು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಉತ್ತರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದೆವು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯಾಕೆ ಬಂದು ಅಯ್ಯೋಪಾಪ! ಅಪರೂಪವಾಗಿ ದಂಪತಿಗಳು ಶುಕ್ರವಾರ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎನ್ನುಮರೇಟರಿಗೆ (ಮೇಡಂಗಿ) ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ ಕಣ ಇಟ್ಟು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕವು. ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿ! ಕೆಲವು ಸಲ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಾವೇ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ಆರಂಭಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?

ಮೊದಲನೆಯ ದಿವಸದ ಅನುಭವ ಇನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ದಿವಸ ಹೇಗೋ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಎನ್ನುಮರೇಟರ್ ಜೊತೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದೆ. ಮೊದಲು ಗೇಟ್ ಶಬ್ದಮಾಡಿ ನಾಯಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಗೇಟ್ ತೆಗೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದೆ. ಒಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಧ್ವನಿ ಯಾರು? ಎಂದದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾವಮ್ಮ ಜನಗಣತಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೀತೀರಾ? ಎಂದೆ. “ಜನಗಣತೀನು ಬೇಡ ಏನೂ ಬೇಡ ಈಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ” ಎಂದರು. “ಕೇವಲ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಅಮ್ಮ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದೆ ಆಗಲಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದರು.

ಮನೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತೆವು. ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವದಿಂದ ನಾವು ಯಾರೆಂದೂ ಬಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಎನ್ನುಮರೇಟರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಮನೆಯ (ಯಜಮಾನ) ಯಾರು? ತಕ್ಷಣವೇ ಮನೆಯಾಕೆ “ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ನಮಗೆ ತಲೆ ಬಾಲವೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹೋದವು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಳದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಮಗೆ, ಬಹುಶಃ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಾಲ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪುನಃ ಅದೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಮನೆಯ (ಯಜಮಾನ) ಯಾರು? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮನೆಯಾಕೆ “ಈ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ್ತಿ ನಾನೇ ಬರೋಳ್ಳಿ ಎಂದಳು. ಇದ್ಯಾಕೆ? ನೆನ್ನನೇ ಇಷ್ಟು ವಿಷಯ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ?” ಎಂದಾಗ ಅದೇ ನೋಡಿ “ನೆನ್ನ ನೀವು ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆನೇ ನನಗೂ, ನನ್ನ ಯಜಮಾನರಿಗೂ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಜಗಳವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ನೆನ್ನನೇ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ? ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೇ ಇದ್ದ ವಿಷಯ ಈಗ ನೀವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು” ಎಂದರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕೊಂಡು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡೆವು.

ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನತಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ನಾವು ಜನಗಣತಿಯವರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳು ಬೇಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಎನ್ನುಮರೇಟರ್ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು?

ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇನಿದೆ ಮೇಡಂ ನಾವು ಮಾದೋ ಕೆಲಸ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ!

ಹೌದು ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ, ಆದರೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಬೇಕು ಹೇಳಿ.

ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರು.

ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು?

ಎರಡು ಗಂಡು, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು.

ಓಹೋ! ಹಾಗಾದರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರು ಅನ್ನಿ.

ಅಲ್ಲಾ ಮೇಡಂ, ಒಟ್ಟಿಗಲ್ಲ ಒಂದೊಂದಾಗಿ.

ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ?

ಬಿಡಿಸ್ವಾಮಿ ಯಾರಿದ್ದರೇನು ಬಂತು. ಆಟಕ್ಕುಂಟು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲ “ಖಾನೆಕುಹಾಜರ್ ಕಾಮಾಕು ಚಕ್ಕರ್.”

ಹಾಗಲ್ಲಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಯಾರಾದರೂ ಬೇರೆಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರಾ?

ಇಲ್ಲಿ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ನಿಮಗೆ ಓದೋಕೆ, ಬರೆಯೋಕೆ ಬರುತ್ತಾ?

ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಓದಿದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೇಂತ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಾ ಇದೀರಲ್ಲಾ?

ಎಷ್ಟನೇ ತರಗತಿ ತನಕ ಓದಿದ್ದೀರಾ?

ಹಾಗೋ, ಏಳನೆಯ ತರಗತಿ ತನಕ.

ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಸಜೀವವಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು?

ಶಿವಶಿವಾ ಬಿಡ್ತು ಅನ್ನಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಏನು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ! ಆದ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳೂ ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ಜನಿಸಿವೆ.?

ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದಾರಾ?

ನೀವು ಕೇಳೋದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ “ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗು” ಅನ್ನೋಹಾಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಬೇಕೇ? ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅದಲ್ಲಮ್ಮಾ ಕೇಳಿದ್ದು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಜೀವ ಸಹಿತ ಇದಾರಾ?

ಓಹೋ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಂತೂ ಆಮನೆ ಜನಗಣತಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ, ಇನ್ನೇನು ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲಿತ್ತೋ ಬಾಯಿತೆಕ್ಕೊಂಡೇ ಕರೀನಾಯಿ ಮೈಮೇಲೇರಲು ಬಂತು. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಹೊರಟೆವು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ “ಟಾಮಿ ಟಾಮಿ” ಎಂದು

ಕೂಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. 'ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಕರೆದು ಫ್ಯಾನ್‌ಹಾಕಿ ಏನುತೋಗೋತೀರಾ? ಎಂದರು. ಏನೂ ಬೇಡ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೇಳೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದೆವು. ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಡಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ? ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಯೇ ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರು ಏಳು ಜನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೈ ತುಂಬ ಸಂಬಳ ತೋಗೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಮೇಡಂ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ಉಳಿದವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಇದ್ಯಾಕೆ? ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು ಅಂತ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಷ್ಟನ್ನು ಮೇಡಂ ಬರೋಬೇಕು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು ನಾವು ಚಂದಾ ಎತ್ತಲು ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರಂತೆ. ನಮ್ಮದೇ ತಪ್ಪಲ್ಲೇ! ನಾವು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶ ಮೊದಲು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೇನೇ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿತ್ತು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟೆದೆವು. ತಕ್ಷಣ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಆಕೆ ರೇಗಾಡುತ್ತ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯದೆ "ಬೆಳಿಗ್ಗಿಯಾಯಿತು, ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದರೆ ಸಭ್ಯರ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತಾರೆ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿ ಕಡಿದರೆ ಎರಡು ತುಂಡಾಗ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋದು ರಶೀತಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಭಿಕ್ಷೆ" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು. ನಮ್ಮ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಮನೆಯಾಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಒಂದು ರೀತೀಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲೆ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಮಾತ್ಸಾಡ್ತೋದು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ? ಮೇಡಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರೇನು?

ಏನು ಮೇಡಂ? ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರನ್ನ ಹೇಳ್ತಾರಾ? ನನ್ನ ಆಯಸ್ಸು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತೆ ಹೊರಗಡೆ ಬೋರ್ಡಿದೆ ಬರೋಳ್ಳಿ.

ನಿಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಯಾವುದು?

ನಟ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಆಡೋ ಕಸ್ತೂರಿ ಕನ್ನಡ ಮೇಡಂ

ನಿಮಗೆ ಇದಲ್ಲೆ ಇನ್ಯಾವ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿದೆ?

ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಯ್ತು..... ಇನ್ನೂ ಕನ್ನಡವೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೊಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಇನ್ಯಾವ ಭಾಷೆ ಬರುತ್ತೆ!

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಯಾವಾಗಲಾದ್ರೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೀರಾ?

ಕಳೆದ ವರ್ಷವೇನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ್ಲಿಂದ ಅವರಿವರ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡು. ನಮ್ಮ ಹಣ ಬರಹವೇ ಅಷ್ಟು. ಗಾಣದ ಎತ್ತು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ದುಡಿಯೋಹಾಗೆ, ದುಡೀತಾನೇ ಇರೋದೇ.....

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವೇನು?

ಇದೇನು ಮೇಡಂ ನೀವು? ಬರೀ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಕೆಲಸಾನೇ ಕೇಳ್ತಾ ಇದೀರಾ? ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಬಡ್ತೀರ್‌ಬೇಕಲ್ಲ ನಾವು!

ನೀವು ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಿವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ?

ನಾವು ಹಿಂದೆ ವಾಸಮಾಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಏನಿದ್ರೂ ರಾಜಬೀದೀಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಲ್ಲೇ ವಾಸ. ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದು ಈ ಊರಿಗೆ ಬರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಂತೆ?

ನಾವು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಮೊದಲಿಂದ ಮೇಡಂ.

ಹೀಗೆ ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ. ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಹೆಂಗಸು ಮನೆಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ಇವತ್ತು ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಆಗೋ ಸೂಚನೆ ಎಂದು ಕೊಂಡೆವು. ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೇ? ಎಂದೆವು. ಯಾರ್ತೀ ನೀವು? ನಾವು ಮನೆಮುಂದೆ ಬರೋರತ್ತ ಏನೂ ಕೊಂಡೊಕ್ಕೋದಿಲ್ಲಾ. ತಿಂಗಳಿಗೊಂದ್ವಾರಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೆಪೇಟೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನು ತರಿಸ್ತೀವಿ ಅಂದರು. “ನೋಡಮ್ಮಾ ನಾವು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಜನಗಣತಿಗೋಸ್ಕರ ಬಂದಿದ್ದೀವಿ. ನಾವು ಕೇಳೋ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಅಷ್ಟೆ?” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದೆವು. ‘ಆಯ್ತು ಅದೇನು ಬೇಗ ಹೇಳಿ ಮುಗ್ಗಿ ನನಗೆ ಒಳಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಇದೆ’ ಎಂದರು. ಮೇಡಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ಮನೆಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಯಾರು? ಆಕೆ ನಾನೇ ಎಂದಳು.

ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರೇನು? ಅದು ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ ಕೋಪ ಮರುಕಳಿಸಿತು ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ. ಆ ಮುಠಾಳ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂಟು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಅವನ್ನಾಕೆ ಕೇಳ್ತಾ ಇದೀರಿ? ಮನೇಲಿ ನಾವುಗಳು ಇಲ್ಲೇ? ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ದೆವ್ವ ಬಡಿದಂಗೆ... ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಎಂದು ರೇಗಿದರು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು! ಅಂತೂ ಆಕೆ ತಣ್ಣಗಾಗುವ ತನಕ ಕುಳಿತು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಕೇಳಿ ಬರೆದು ಬಂದೆವು. ಕೆಲವು ಸಲ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೂ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಲೆ?

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕೇಳಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಳಗಿನಿಂದ ವಯಸ್ಸಾದವಳು ಬಂದಳು. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ ಬಹಳ ಚೂಟಿಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ಹೆಸರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕುಟುಂಬ ಅನುಸೂಚಿಯ ಒಂದು ಹಾಳೆ ಮುಗಿದು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲೂ ಇಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಬಂತು. ಇದೇನು? ಮನೇಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಇದಾರಾ? ಎಲ್ಲಿ? ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸೋದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಎಂದೆ. ಏನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳಿ ‘ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡಿದರೂ ಈ ಹಾಳು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಲದು’ ಅವರವರ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಳು. ಮಾತು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬರೆದೆ ಏನೋ ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಯಜಮಾನ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕುಜನರ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ. ಸುಳ್ಳು ಬಯಲಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಜ್ಜಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೆಸರು ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಳಿದರೆ ರೇಶನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಸಿಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕಾಲದ ಧರ್ಮ ಏನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳಿ!

ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕೊನೆಯಾಗ್ತಾ ಬಂತು. ಅಂದು ನಮ್ಮ ಎನ್ನುಮರೇಟರಿಗೆ ಏನೋ ತೊಂದರೆ ಯಾದ್ದರಿಂದ, ನಾನೇ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಎರಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಹೊರಟೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ ಮನೆಯಾಕೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಳು. ಒಳಗೆ ಬರಲೆ?

ಎಂದೆ. ಓಹೋ! ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದಳು ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ ಬಾಯಮ್ಮನವರು. ಮನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಯಾರು? ಎಂದೆ. ನಾನೇ ಎಂದರು. ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರು? ಎಂದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಕಳೆಕಳೆಯಾಗಿ ಬಂದಳು. ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಎಂದೆ. ನಗುತ್ತಾ ವಯ್ಯಾರದಿಂದ ನಿಂತಳು. ನನಗೆ ಯಾಕೋ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದೆ. ಹೇಳಲೇಬೇಕೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನೇ ಬರೆಯೋಣ ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಇರೋದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೋಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಉತ್ತರ ಬರೆದು ಬಂದೆ. ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಿಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದು ನಾನು ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಎಂದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತುಂಬುವಾಗ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರಾ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎನ್ಯುಮರೇಟರ್ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು. ಅವರಲ್ಲಿ 25 ರಿಂದ 55 ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಅನೇಕರು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಅದಲ್ಲ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಓದಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಾಗ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಉತ್ತರ ಬರುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲೇ?

ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನಗಣತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎರಡು ಮನೆಗಳು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ಮನೆಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೀಗ ಹಾಕಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಡೇದಿನವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಮೇಡಂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ ಹೆಸರು ಬರೆದ ನಂತರ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಸರನ್ನೂ ಬರೆಯಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಜಮಾನನನ್ನು ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೇ ನಮಗೆಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳೆಂದೆ? ನಮ್ಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ನಗು, ಏನುಮಾಡುವುದು! ಅವರೆದುರು ನಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಹೆಸರಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಜನರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳೇಬಿಟ್ಟಳು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹೆತ್ತತಾಯಿಯಲ್ಲವೇ! ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಎದುರು ಮನೆ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಂಪು ತ್ರಿಕೋನ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ 'ಎರಡಬೇಕು ಮೂರುಸಾಕು' ಅನ್ನೋದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾಪ ದೇವರು ಅನುಕೂಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸುಖ ಜೀವನ ಜಿಡಿ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯ.

ಆಸ್ವತ್ತೆಯಲ್ಲಿ

- ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್

ನನ್ನ ನೋಡುಕ್ಕೆ 8-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್ ಇತ್ತು, ಈಗ Control ನಲ್ಲಿದೆ. ಅವರನ್ನ ಮೊದಲು ನೋಡಿದಾಗಿನಿಂದ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿ! ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಕಿವಿ ನೋ ಸುತರಾಂ ಕೇಳುಲ್ಲ! ಅವರ ಪತ್ನಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೀಗೇ ಇದೆ, Hearine Aid ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ! ನಾನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೀನಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನನ್ನ silent world ನಲ್ಲಿ! ಅಂತ ನಗ್ತಾರೆ! ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳನ್ನ ನೋಡ್ತಾರೆ ಎಲ್ಲರ ತರಹಾನೂ, ಅರ್ಥನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರೆ! ಬೆಂಗಳೂರಿನ Noise Level ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲ, ಕೇಳಿ ಬೇಸತ್ತು ನನಗೆ ಇವರನ್ನ ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆ ಆಯ್ತು!!

★★★

ಮೊನ್ನೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ. ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನನ್ನ ಕರೆತಂದರು. ಆತನಿಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಸ್ತಮ ಇತ್ತು; ಔಷಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವೂ ಇತ್ತು. ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ಮೇರೇಕೋ ಅಮೀನಾಫಿಲಿನ್ ದೇದೋ!” ಅಂತ. ಡಾಕ್ಟರು ನಗುತ್ತ, “ಕೌನ್ ಹೈ ಜೇ ಅಮೀನಾ?” ಅಂದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ (ರೋಗಿಯೂ ಸೇರಿ) ನಗು!!

★★★

ಮಕ್ಕಳ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗುವನ್ನ ಕರೆತಂದರು. ವೈದ್ಯರಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಆತಂಕ! ವಿಷಯ ಏನು ಅಂದರೆ, ಈ ಮಗು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ, ಕೊನೆಯ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಪೇಜುಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಬಿಸಾಡುತ್ತೆ! ಇನ್ನೇನೂ ಅಷ್ಟು ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುಲ್ಲ ಅಂದ. ತಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ ಮಗುವಿಗೆ ಇನ್ನಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಗಟಾದ ಈ ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲು ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದರು. “ಅಯ್ಯೋ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಜನರಲ್ ಸರ್ಜನ್! ಮಗು ಅಪೆಂಡಿಕ್ಸ್ ಕಿತ್ತು ಹಾಕೋದನ್ನ ಈಗಲಿಂದಲೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ತಿದೆ!”

ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ಪಾದರಕ್ಷೆ

- ಡಾ|| ಡಿ.ವಿ. ಗುರುಪ್ರಸಾದ್

ನಾಗಭೂಷಣ ರಾಯರು ಅದೇ ತಾನೇ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರ ಎಸ್‌ಪಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪೊಲೀಸ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ರಾಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಇತ್ತು. ಅತಿ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜನಾನುರಾಗವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು.

ನಾಗಭೂಷಣರಾಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಅವರು ಅದೇ ತಾನೇ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಜಯಭೇರಿ ಗಳಿಸಿ ಮೂರನೇ ಬಾರಿಗೆ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ಬಾರಿ ಖಂಡಿತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆಂದು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಇದಾದ ಒಂದೇ ವಾರದ ನಂತರ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ರಾಯರಿಗೆ ಪೋನಾಯಿಸಿ ತಾವು ಮುಂದಿನ ವಾರ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿಯೂ, ಮೂರು ದಿನಗಳು ಅದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಜಿಲ್ಲಾ ಮುಖಂಡರು ಎಸ್‌ಪಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ವಿವರವಾದ ಪ್ರವಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಮನೆಯವರೆಗೆ ಭಾರಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದೆಂದೂ ಅದೇ ಸಂಜೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕುಲದೇವರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವರೆಂದೂ ನಿಗದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಸ್‌ಪಿರವರು ತಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳದ ಬಳಿ ಇರುವ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವರ ಪರಮ ಭಕ್ತರೆಂದೂ, ಆ ದೇವಾಲಯವು ಗುಡ್ಡವೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ 100 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ 35 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಎಸ್‌ಪಿ ಮತ್ತು ಡಿ.ವಿ. ಅವರನ್ನು ವಿಧ್ವಂಸವಾಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇಂದೇ ಸಂಜೆ ನಾನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವೆ. ಸರಿಯಾದ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಎಸ್‌ಪಿ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಎಸ್‌ಪಿ ಸಾಹೇಬರು ತಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸಂಜೆ ತಾವೂ ಆ ಹಳ್ಳಿಯತ್ತ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಜೆ 6-30ಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದವರು ಹಾಗೂ

ಆಫೀಯರೊಂದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ದೇವಸ್ಥಾನ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು 500 ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಧರಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರುವಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒೀಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದವರು ಕೆಳಗಡೆಯೇ ತಮ್ಮ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟಿಲೇರತೊಡಗಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗಭೂಷಣ ರಾಯರು ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಗಡ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಟ್ಟಡವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಎಸ್‌ಪಿರವರ ಬಳಿ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಸಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ 'ಸರ್ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿದೆ' ಎಂದ. ಎಸ್‌ಪಿ ಮತ್ತು ಡಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದರು. 'ಸರ್ ಯಾರೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎಗರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ. ಎಸ್‌ಪಿರವರ ಮುಖ ಕಪ್ಪಾಯಿತು. "ತಮ್ಮ ತವರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಕಳ್ಳತನವಾದರೆ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪೊಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಬಹುದು ಮಿ|| ರಾವ್" ಎಂದು ಡಿಸಿ ಸಾಹೇಬರು ಎಸ್‌ಪಿ ಅವರನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದರು. ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 'ಹೌದು ಹೌದು' ಎಂದು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ "ಸರ್ ನಾನು ಈ ಊರಿನ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣಾಧಿಕಾರಿ. ಇನ್ನೇನು ನಿವೃತ್ತಿ ಅಂಚೆಗೆ ಬಂದಂತಹವನು. ಒಂದು ಜತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದ ಪೊಲೀಸರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತಾ ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಅಮಾನತ್ತುಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಗಡ ಗಡ ನಡುಗತೊಡಗಿದ. ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಡಿಎಸ್‌ಪಿ ಸಾಹೇಬರು 'ತಮ್ಮಾ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಿರುವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲೇ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊಸ ಜೋಡಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಾದರಕ್ಷೆ ಬಿಟ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಅವನ್ನು ಇಟ್ಟರಾಯಿತು' ಎಂದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂತಹ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ಎಂದು ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು. ಸ್ಥಳೀಯ ಪಿಎಸ್‌ಐ ಸಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದು ಪಾದರಕ್ಷೆ ಅಂಗಡಿಗೆಂದು ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಐದು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಮತ್ತೇ ಅಧಿಕಾರಿ ವಾಪಸ್ಸಾಗಿ 'ಸರ್ ನಾನು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸೈಜ್‌ನ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.' ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಿಎಸ್‌ಪಿ 'ಯಾಕಪ್ಪ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸೋಣ, 1/2 ಗಂಟೆಯೊಳಗಡೆ ಹೊಸ ಜೋಡಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಬರುತ್ತದೆ' ಎಂದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸದೆ ಡಿಎಸ್‌ಪಿ ಸಾಹೇಬರು ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು.

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ “ಸಾಹೇಬರ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಳಗಡೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂಬ ವರದಿ ರವಾನಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳೇ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ರೀ ಎಂದು ನಾಗಭೂಷಣರಾಯರು ಡಿಎಸ್‌ಪಿ ರವರನ್ನು ದಬಾಯಿಸಿದರು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ಸಂದೇಶ ರವಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನೂ ಜಾಲಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಧರಿಸುವ ಸೈಜ್‌ನ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾಪಸ್ಸು ವರದಿ ಬಂದಿತು. ‘ಅಂದ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧರಿಸುವ ಚಪ್ಪಲಿ ಸೈಜ್ ಏನು’ ಎಂದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ‘ಸೈಜ್ 10’ ಎಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಪಿಎಸ್‌ಐ ಉದ್ಗರಿಸಿದ. ‘ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು’ ಎಂದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ‘ಸರ್ ನಾವು ಈ ಸಾಹೇಬರನ್ನು 15 ವರ್ಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೇಚಾಟವಾಯಿತು. ನಾಗಭೂಷಣರಾಯರು ತೀರ್ಮಾನವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ಹಿರಿಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಾರದು. ಚಪ್ಪಲಿಯ ಕಳ್ಳತನದ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಹೊರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ದೇವರ ದಿವ್ಯದರ್ಶನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾಗಿ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವರ್ಗದವರ ಜೊತೆ ಕೆಳಗಡೆ ಬಂದರು. ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದವರು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು. ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಗಭೂಷಣರಾಯರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಟೆನ್‌ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ‘ಸರ್ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಎಸ್‌ಪಿ ಆಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ದುರ್ಘಟನೆ ಆಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಮಾದದ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಹೊರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದರು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗಾಬರಿಯಾದ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ‘ಏನ್ರೀ ರಾಯರೇ ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೋಮು ಗಲಭೆ ಸಂಭವಿಸಿತೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಸರಣಿ ಕೊಲೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಹಾಡೇ ಹಗಲೇ ದರೋಡೆಗಳು ನಡೆದವೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಯೇ ಇದ್ದ ನಾಗಭೂಷಣ ರಾಯರು ‘ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ ಅಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಯಾವುದೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಬದ್ಮಾಷ್ ಜನ ನಿಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನೇ ಎಗರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಲು ನಾವು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಿ’ ಎಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ರೆಟ್ಟಿಗೆ ತಿವಿದ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ‘ನೋಡು ಆ ವೆಂಕಟರಮಣ ನಾಗಭೂಷಣ ರಾಯರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದಿನ

ಇದು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಅಭಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದೇವರ ದಯೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹರ್ಷದಿಂದ ಜೀಗಿದರು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಕಣ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರ ಮುಖ ನೋಡಿದರು.

‘ನೋಡಿ ರಾಯರೇ ನಿಮಗೆ ಈ ಜಾಗದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವೆಂಕಟರಮಣನ ದಯೆ ವಿಂಡಿತ ಇದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಳಿಗೆ ಬರುವುದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ನೀವು ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರೀ ಕಾಲಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಕಾರು ಹತ್ತಿದರು.

ಎಸ್‌ಪಿ ಮತ್ತು ಡಿಸಿ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

ಕೊರವಂಜಿ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಗಣಕೀಕರಣ

ಕೊರವಂಜಿ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಗಣಕೀಕರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಹಲವು ಸಂಚಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿದವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಡಾ|| ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್‌ರವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡುತ್ತೇವೆ.

ಆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ನಂತರ ಮಿತ್ರ ರಾಜಗೋಪಾಲ್‌ರವರು ಕೊರವಂಜಿಯ ಜನವರಿ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಚ್ 1951ರ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜಗೋಪಾಲರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಸರಣಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ನಮಗೆ ಈಗ ದೊರಕಬೇಕಾದ ಸಂಚಿಕೆಗಳ ವಿವರ ಇಂತಿದೆ.

ಕೊರವಂಜಿ: ಮೇ ಮತ್ತು ಜುಲೈ 1950

ಈ ಎರಡು ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಸಿಗುವಂತಾದರೆ ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಸಮಗ್ರ ಕೊರವಂಜಿಯ ಗಣಕೀಕರಣ ಸಿಡಿ ಗಳನ್ನು ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ನಮ್ಮ ಆಶಯವನ್ನು ಆಗಗೊಳಿಸಬಹುದು. ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಬೇಡುವ,

- ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ

ತುಂತುರು

- ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನೇ ಸ್ನೇಹಿತ.
- Never miss a good opportunity to shut up.
- ಅವಳು ನಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ನಗುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಅಳುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಅಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಾರುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ನಗುತ್ತೇನೆ.
- Time is a marvellous healer but a complete failure as a beautician.
- ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯದ ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
- ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೂಂ ಬಾಯ್‌ಗಳಿಗೆ ರೂಮು ಹಿಡಿದವನ ಜತೆ ಬಂದವಳು ಗರತಿ ಹೌದಾ ಅಲ್ಲವಾ ಎಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳದಲ್ಲೇ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
- How many people here have telekinetic powers? Raise my hand.
- ನಿನ್ನ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
- ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಕು ಎಂದಷ್ಟೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿರುವಾಗ ನೀವೇಕೆ ರಜೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ?
- Intel inside...idiot outside!
- ಕುಡಿತದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಚಿವ ರಾಮದಾಸ್ ಅವರದ್ದು never say die spirit.
- Complaining is good for you as long as you are not complaining to the person you are complaining about.
- IPL is to cricket what P3 is to journalism.
- Due to power cuts light at the end of the tunnel has been switched off until further notice.

- ದಂನಆ

ಟೋಕಿಯೋ ಕಾಗೆಗಳ ಅಟಾಟೋಪ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ನಾವು ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ ನಮ್ಮತನಕ್ಕೆ ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಅದು ಸಿಗದೇ ಹೋದಾಗ ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಊರು ಮನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಹು ದೂರ ಹೋದಾಗ. ನನಗೂ ಹೀಗೇ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಪಂಚವು ವಿವೇಕ ಪ್ರಯಾಣದುದ್ದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿರುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ದಿನಚರಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಕಸ್ತೂರಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಣೆ ಹಾಕೋರು ಯಾರಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಾರಾ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು, ಇವೇ ಯೋಚನೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೊಂಥ ಮಗನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡೋದು, ಎಷ್ಟೊಂಥ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡೋದು, ಮಾತಿಲ್ಲದೇ ಹೇಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯೋದು ಅಂತ ನನಗೆ ಆತಂಕವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಎರಡೆರಡು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು ಜಪಾನಿನ ನರಿತಾ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಾಗ ಮಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದಿದ್ದ. ಅದು ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಅಂದರೆ ಮರುದಿನ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಕಾಗೆಯ ಧ್ವನಿ. ಆರೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಂತಾ ಅಂತ. ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಕಾಗೆನೇ. ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಕೂಗೋದೂ ಕೂಡಾ ಹಾಗೆ. ಆದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಏರಿಳಿತದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇತ್ತು. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಅದು ವಿದೇಶೀ ಕಾಗೆ ಅಲ್ಲೇ. ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ರೀ ಇಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಇದೆ ಅಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿರುವ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದವು ಅಂತ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಅವು ಸುಖವಾಗಿವೆಯಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನವೂ ಇತ್ತು. ನಮಗೆ ಒಂದು ಊರು ಸೆಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀವಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಅವೂ ಜಪಾನಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ಅನಿಸಿತು.

ಆದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಜಪಾನಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಕಾಗೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದವು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟೋಕಿಯೋ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಗೆಗಳು ಇದ್ದವು ಅಂತ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದು ಸುಮಾರು 2000ನೇ ಇಸವಿಯ ಪ್ರಕಾರ. ಈಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇರಲಿ, ನಾವು ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಕಾಗೆಗಳು ಇದ್ದವು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಕಲರವ (ಅಥವಾ ಕವಕವ) ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಗೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಟೋಕಿಯೋದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಜನರು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕಸದ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಯಿ (ಕೊಕ್ಕು) ಹಾಕಿ ತನಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಹಾಗೇ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಎಲ್ಲ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಾಂತರ ಅಂದರೆ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರೋರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಸ ಚೆಲ್ಲೋದು ಒಂದು ಕಡೆ ಆದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಈ ಕುಕ್ಕುವಿಕೆ. ಇದರಿಂದ ಜನ ರೋಸಿಹೋದರು. ಯಾರೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಾ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ಸರಿ ಜನ ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡೋಲ್ವೇ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಸಾಕು ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಇರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕಾಗೆಗಳ ಆರ್ಭಟ ಮುಂದುವರೆದೇ ಇತ್ತು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಜನ ಲಿಖಿತ ದೂರು ಕೊಡೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ದಿನವಂತೂ ಸುಮಾರು 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ದೂರುಗಳು ಬಂದವು. ವಿಚಾರ ಆಗಿನ ಟೋಕಿಯೋ ಗವರ್ನರ್‌ವರೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅವರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಂತ ಬರೆದು ಕೂತುಕೊಂಡರು. ವಿಷಯ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಗವರ್ನರ್ ಸಾಹೇಬರು ಗಾಲ್ಫ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಅವರ ತಲೆಯನ್ನೇ ಕುಕ್ಕಬೇಕೇ. ತಗೊಳಿ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಕಾಗೆಯ ಅಟಾಟೋಪ ಏನು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸರಿ ಮರುದಿನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದವರೇ ಟೋಕಿಯೋದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕಾಗೆಗಳನ್ನೂ ಸುಟ್ಟುಬಿಡಿ (ಸುಡುವ ಮೊದಲು ಸಾಯಿಸಬೇಕಲ್ಲೇ - ಅಲ್ಲ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಂದೂಕಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟುಬಿಡಿ ಅಂತ) ಅಂತ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಹೊಡೆಸಿದರು. ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದ ವೀರಪ್ಪನ್ ಸುಡೋಕೇ ನಮ್ಮವರು ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಇನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಕಾಗೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಏಕಾಏಕಿ ಸುಟ್ಟುಬಿಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ. ಪಾಪ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಈ ನಡುವೆ ಕಾಗೆಗಳ ಈ ಅಟಾಟೋಪವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಕಾಗೆಗಳು ಕಸ ಕಂಡರೆ ತಾನೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಚೆಲ್ಲಾಡೋದು. ಅದಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫರ್ಮಾನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಏನೆಂದರೆ ಯಾವ ನಾಗರಿಕರೂ ಕಸವನ್ನು ತಮಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹೊರಗೆ ಬಿಸಾಕೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಕಸವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯುವಾಗ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಯಾವ ವಾರ ಯಾವ ಕಸವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕಸ ಒಂದು ದಿನ, ಸುಡುವ ಕಸ ಒಂದು ದಿನ, ಬಾಟಲುಗಳು ಒಂದು ದಿನ, ಡಬ್ಬಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ. ಬೇಡದ ಇನ್ನಿತರ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ. ಹೀಗೆ. ಅವರು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ದಿನದಂತೇ (ಅವತ್ತು ಮರೆತರೆ ಮತ್ತೆ ಆ ದಿನ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕು, ಆಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆ ಕಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುವನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಬೇಕು) ಹೊರಗೆ ಬಿಸಾಕಬೇಕು. ಬಿಸಾಕಬೇಕು ಅಂದರೆ

ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನೇ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮೆಷ್ ಹಾಕಿರುವ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕನಡ ಚೀಲ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕದ ಹಾಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಓಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಕಾಗೆಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಬಂದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೆ ಬಿಡಾಕದ ಕಸವನ್ನು ನಿಗದಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರು ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಗಿಸುವ ಕಸದಿಂದ ಏನೂ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪರಿಸರವೂ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕಾಗೆಗಳ ಹಾವಳಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದು ಈಗ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಗೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಸಂಗತಿ ಕೂಡಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಅವುಗಳ ಗಣತಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಗಣತಿಯ ಮೋಡಸ್ ಆಪರೇಂಡಿ ಏನು ಅಂತ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ಯಾವಾಗ ಆಗಬಹುದು ಅಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಚತುರ ಕಾಗೆ ಈಗಿನ ಟೋಕಿಯೋ ಗವರ್ನರ್ ಅವರನ್ನ ಅವರು ಗಾಲ್ಫ್ (ಅಥವಾ ಇನ್ಯಾವುದಾದರೂ ಆಟವನ್ನು) ಆಡುವಾಗ ಕುಕ್ಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಟೋಕಿಯೋ ಕಾಗೆಗಳು ತುಂಬಾ ಸೇಫ್.

ಕಾಶಿ ಶೇಷಶಾಸ್ತ್ರಿ ಭಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಅವರಿಂದ

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ

(ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ಸೇತೂರಾಮರಾವ್ ಅವರು)

ಅವರಿಗೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ವಿಕಾಸಶೀಲ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ

ದಿನಾಂಕ: 5ನೇ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2008

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಗಳ

ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ

ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು.....

ಸಮ್ಮರ್ - 42?

- ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಮೊನ್ನೆ ಬೇಸಿಗೆ ಬಂತಲ್ಲಾ... ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಈ ಘಟನೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಸುಮಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಬಿರ ಅಂತ ನಡೆಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೈಟಿಂಗು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನಾಟಕ ಪಾಟಕ ಅದೂ ಇದೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಕಾಸನ್ನ ಪೋಷಕರಿಂದ ಸೆಳೆತವೆ. ನಮ್ಮ ಗೆಲೆಯ ಒಬ್ಬ ಇದಾನೆ-ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ನಾವು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಮಗೂ ಒಂದು ಸೋಷಿಯಲ್ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಟು ಅನ್ನೋದು ಇದೆ, ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವರು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂಥಹವರನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಅವರ ತಲೆಗೆ ಈ ಐಡಿಯಾತುಂಬಿ ಸೊಸೈಟಿ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೀಟಿಂಗು ಕೂಗಿದ ಅಂತ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋದವು. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಥ ತಾಸು ಮಾತಾಡಿದ ನಂತರ ಈ ಬಾರಿ ನಾವೇ ಯಾಕೆ ಒಂದು ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅಂತ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೂತವು. ಬೇರೆ ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಬಿರಗಳ ತರಹ ಇದು ಇರೋದು ಬ್ಯಾಡಾ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸೋಣಾ, ಅವರಿಗೆ ವೈಟಿಂಗು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಜತೆಗೆ ಆಟಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸೋಣಾ, ಬಡವರ ಹತ್ತಿರ ಕಾಸು ತಗೊಳ್ಳೋದು ಬ್ಯಾಡಾ-ಸಾಹುಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ನಾಮಿನಲ್ ಆಗಿ ತಗೊಳ್ಳೋಣಾ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ತಗೊಂಡೆವು.

ಲೋ ಕೀ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆವು. ಕಾಸು ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಮಾಡಿಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಅದರಲ್ಲೂ ಬಡವರಿಗೆ ಅಂತ ಮಾಡ್ತಿದಾರಂತೆ ಅಂತ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿ ಕೋಚಿಂಗಿಗೆ ಬಂದವರು ಮೂರೂವರೆ ಡಜನ್ ಮಕ್ಕಳು!

ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಲಿಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಮೇಡಮ್ಮ ಇದ್ದರು. ಅವರೇ ನಾಟಕವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಭಾರವನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೋಚಿಂಗಿಗೆ, ಹಾಕಿ ಕೋಚಿಂಗಿಗೆ ಮತ್ತು ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಕೋಚಿಂಗಿಗೆ ಬೇರೆ ಜನರನ್ನ ಹುಡುಕಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈ ಆಟಗಳನ್ನು ಅಡಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಶತಮಾನಗಳೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕೋಚುಗಳನ್ನ ಹಿಡಿದೆವು. ನಮ್ಮದು ಸಮಾಜಸೇವೆ ಫ್ರೀ ಸರ್ವೀಸು ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀವೀ ಅಂತ ಮಾತು ಕುರು ಹಚ್ಚಿದೆವು. ನೀವೂನೂ ಫ್ರೀ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ..

ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ನಮ್ಮದು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕೋಚು ಮಾಡೋದೂ ಅಂತ ನಾಲ್ಕು ಕೋಚುಗಳು ಮೇಲಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನ ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಚೌಕಾಸಿ ನಡೆಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಅವರನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆವು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದ ಹಣ ನಾವೇ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಿ ಕೊಡೋದೂ ಅಂತಲೂ ತೀರ್ಮಾನ ತಗೊಂಡೆವು. ಇದು ಮೊದಲನೇ ಹಂತ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೈಂಟಿಂಗಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಡ್ಯಾನಿಸ್ ಕಾಸ್ಪೊಮುಗಳಿಗೆ ಮೇಕಪ್ಪಿಗೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಾವು ವಸೂಲಿಸಿದ್ದ ಶುಲ್ಕ ಮುಗಿದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬ್ಯಾಟು, ಬಾಲು, ಪ್ಯಾಡು ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ, ಹಾಕಿ ಬ್ಯಾಟಿಗೆ ಗೋಲ್ ಕೀಪರ್ ಪ್ಯಾಡಿಗೆ ಬಾಲಿಗೆ ಅಂತ ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಕೈಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹಣ ಕೈಬಿಟ್ಟು. ಕೋಚಿಂಗು ಮುಗಿಯೋ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಡದೇ ಇರೋ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೇವೇನೋ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದೀವಿ ಅಂತ ಒಳಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕೋಚುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೇಳೋಣಾ ಅಂತ ಒಂದು ಐಡಿಯಾನ ಗೆಳೆಯರು ನೀಡಿದರು.

ಸರಿ ಕೋಚುಗಳನ್ನ ಸೇರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಭಾಷಣವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕೋಚುಗಳು ಕಾಸು ಕೊನೇ ದಿವಸವೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು, ಸಮಾಜ, ಬದ್ಧತೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೇ ಇರಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು!

ಕೈತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣ ಅಂತ ಅನಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಸರೀ ಕೊನೇ ದಿವಸ ಪುಟ್ಟ ಸಮಾರಂಭ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೋಚುಗಳಿಗೆ ಕವರು ಕೊಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದೆವು. ಕಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ನಂತರದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು.

ಶಿಬಿರ ಮುಗಿದ ಒಂದೆರಡು ವಾರದ ನಂತರ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹುಡುಗರ ದಂಡೇ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತ್ತು. ಸಾರ್ ಇಲ್ಲವಾ ಸಾರ್‌ನ ನೋಡಬೇಕೂ ಅಂತ ಕೇಳಿದವು...-ಏನ್ನೋ ಯಾಕೆ ಬೇಕೋ ಸಾರು? ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಬಂದಮೇಲೆನೇ ಬರ್ತೀವೀಂತ ಹೋದವು... ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಯಾಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು ಅಂತ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಯೋಚಿಸಿದವನು ಅದನ್ನ ಮರೆತೆ. ಏಳು ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ ಎರಡು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಮಿನಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ನಿಂತಿದಾರೆ-ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು.

ಒಕ್ಕೊರಳಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಗಂಟೇಲಿ ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಸಾರ್.... ಅಂತ ಖೋರಸ್ಸು ಹಾಕಿದವು.

ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗು ಮಾಡಿದೆ.

ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಸಾರ್, ಸಮ್ಮರ್ ಕ್ಯಾಂಪು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಆಟಕ್ಕೆ ಛಾನ್ಸ್

ಇರೋಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಮೊನ್ನೆ ಕೋಚು ಸಾರ್ ಬಂದಿದ್ದರು, ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬಿಳಿ ಶರ್ಟ್ ಪ್ಯಾಂಟು ಶೂಸು, ಬ್ಯಾಟು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು-ನೀವು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಿದರು-ಪ್ರತಿದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈದಾನದಲ್ಲೇನೇ ಕೋಚ್ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ-ಮೊದಲು ಇಬ್ಬರು ಬಂದರು, ಎರಡನೇ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಬಂದಿದ್ದರು... ಇನ್ನೇಲೆ ದಿನಾ ಬರ್ತಾರಂತೆ.... ಮಕ್ಕಳು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದೇನೋ ಫಂಕ್ ಆಗೋದು ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಾನು ಅದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ...!

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು

“ಎನು ಸ್ವಾಮಿ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಣಿಸ್ತೇ ಇಲ್ಲ? ವಾಕಿಂಗ್ ಬರ್ತಾ ಇದೀರಾ ತಾನೇ?”

“ಓಹೋ. ದಿನಾ ಬರ್ತಾ ಇದೀನಲ್ಲಾ”

“ಮತ್ತೆ ಯಾವತ್ತೂ ಸಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ...”

“ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರೂ ಹದಿನೇಳಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟೆ. ದಾರೀಲಿ ಗುಡಿ ಮುಂದೆ ಒಂದೂವರೆ ನಿಮಿಷ ನಿಂತು ಪುನಃ ನಡಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸ್ತೆ. ಈಗ ಆರೂ ಮೂವತ್ತೈದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರಸ್ತೆ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭೇಟಿ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ತಡವಾಗಿದ್ದೆ ನೀವು ಈ ರಸ್ತೆ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದಿ. ಖಂಡಿತಾ ನಾನು ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹಾ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭೇಟಿ ಆಗಬೇಕಾದ್ರೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಮನೆ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಮನಸ್ತಾಪ ಯಾಕೆ. ನಾನು ಊರಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೇನೆ. Have a good day. Take Care”

ಕಾಫಿ ಹೌಸ್

ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಮೇಷ್ಟರೊಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಆಗ ಐದನೇ ಫಾರಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ (ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು ಹಾಗಾಗಿ.....). ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್‌ನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಅವನಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ “ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್ - ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದ” ಎಂಬುದು ಆ ಮಹಾನ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನೆಯಾದ ರಿಲೇಟಿವಿಟಿ ಕುರಿತದ್ದು. ನಮ್ಮ ಟ್ಯೂಷನ್ ಮೇಷ್ಟರು ಪಾಠ ಹೇಳುವಾಗ ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪಾಠವಾದ್ದರಿಂದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ತರಲು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆತ ಬಹು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ತಂದ. ಮೇಷ್ಟರು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಿರುವುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಡಿಕ್ಲೇಷನ್ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯ “ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್‌ನ ಬಾಲ್ಯ” ಎಂದಿತ್ತು. ಸರಿ, ಮೇಷ್ಟರು “ಬರ್ಕೋ, ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್‌ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸು” ಅಂದರು. ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ “ವೃತ್ತಿಯ ಮೊದಲ ದಿನಗಳು” ನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟರು ಬರೆಸೇ ಬರೆಸಿದರು. “ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್‌ನ ವೃತ್ತಿಯ ಮೊದಲ ದಿನಗಳು ಹೇಗಿದ್ದವು?” ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿದು ಅವರು ತಮ್ಮ ರಿಲೇಟಿವಿಟಿ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಮೇಷ್ಟರ ಬಾಯಿಂದ ತಡವಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. “ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್ ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದದ್ದು ಹೇಗೆ?”

- ತಿವು

ನನಗೆ ಈಗಲೂ ನಾಚಿಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಂಗತಿ ಒಂದಿದೆ. ನಾಚಿಕೆ ಏಕೆ ಅಂದರೆ ಇಂತಹ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೇ ಎಂಬ ಒಳತೋಟಿಯ ಚುಚ್ಚುವಿಕೆ. ಮೇಷ್ಟರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಮೀಟಿಂಗು ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಮನೆ ಹತ್ತಿರವೇ ನನ್ನ ಶಾಲೆ. ಮೀಟಿಂಗು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೌಟು, ಮುಗಚೇಕಾಯಿ, ತಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಸಪ್ಲೈ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಒಬ್ಬರು ಮೇಷ್ಟರು ಬಂದು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಪಾತ್ರೆ ತಗೊಂಡು ಹೋದರು. ಪಾತ್ರೆ ತಗೊಂಡು ಮೀಟಿಂಗು ಅದೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ನನಗೆ. ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯೋ ವಯಸ್ಸೇ ಅಲ್ಲ ಅದು, ಅದರಿಂದ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಗೆ ಹೊರಟೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮೇಷ್ಟರೂ ಕೂತು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಸಲು ಬೇರೆ ಮೇಷ್ಟರು ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ಸೌಟು ಹಿಡಿದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮೇಷ್ಟರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತೋ ಏನೋ. ಮೇಷ್ಟರು ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿದರು. ಬಾರೋ ಬಾರೋ ಅಂತ ಒಳಗೆ ಕೂಗಿದರು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಊಟ ಮಾಡು ಅಂದರು. ಬೇಡಾ ಸಾರ್ ಈಗ ತಾನೇ ಆಯಿತು ಅಂದೆ. ಊಟ ಆಯ್ತಾ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ

ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಡ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಅದರ ಪಕ್ಕ ಚಟ್ನಿ ಹಾಕಿ ತಂದು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸಿದರು ! ಇಡ್ಲಿ ಚಟ್ನಿ - ಗಂಡು ಮೇಷ್ಟರುಗಳು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಮಾಡಿದ್ದರು-ನಮ್ಮಮ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಡ್ಲಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ! ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಿಂಡಿಪೋತ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನೇ ಅಂತ ಈ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಹಸಿರೇ ಅಂತ ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಒಂದು ತರಹಾ ನಾಚಿಕೆ ! ಯಾರಲ್ಲೂ ಈ ಕಥೆಯನ್ನ ಈವರೆಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೇ ಮೊದಲು ಹೇಳ್ತೀರೋದೋ.. .

.....

- ಹೆಚ್.ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ನಂ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಎಂದಾಗ ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ನಮ್ಮಪ್ಪನೇ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಪುಣ್ಯ ನಾನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಶಾಲೆ ಬೇರೆ ನಾನು ಓದಿದ (?) ಶಾಲೆ ಬೇರೆ ಆಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಓದಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 50-60 ಮಂದಿ ನನಗೆ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವವರು ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ, ಒಂದು ಕೈ, ಒಂದು ಕಾಲು ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಇಲ್ಲದ ಹಿಂದಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಾಮಾನುಜ, ಯಾವಾಗಲೂ ಶುಭ್ರ ಶ್ವೇತ ವಸ್ತ್ರಧಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಎಸ್‌ಆರ್‌ಸಿ, ಒಂದು ಷರಟು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿ. ನೀವೆಲ್ಲ ಗುಲ್ಬುಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಜಿಬಿಆರ್, ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಳಿ ಖಾದಿ ಪಂಚೆ, ಖಾದಿ ಅಂಗಿ, ಗಾಂಧೀ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟೇ ಸರ್ವಸ್ವ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೆ ತಿಂದು ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಜೀವನ ಸರಳವಾಗಿದ್ದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಎಚ್ಚೆನ್ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೇಷ್ಟ್ರು. ಅವರು ನನಗೆ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕಲಿಸಿದ್ದು ಬಾಲ್ವೆಯ ಡೈನಾಮಿಕ್ಸ್. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದರೂ ನಗುವುದು ಸಹಜದ ಧರ್ಮ ಎಂದುಕೊಂಡು 80 ಪ್ಲಸ್ ವರ್ಷ ಬಾಳಿ ಬದುಕಿದ ಎಚ್ಚೆನ್ ಈಗ ದೇವರೊಡನೆ ನೀನು ಇದ್ದೀಯೋ ಎಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕಾಲ ದೂಡುತ್ತಿರಬಹುದು.

- ಆನಂದ

ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಂದ್ರೆ ನನಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಒಡನಾಟ ಇದ್ದರೂ ನನಗೆ ನೆನಪಾಗೋದು ಒಬ್ಬರೇ. ಅವರೇ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು. ಅವರು ನನಗೆ ಪೈಮರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಿದ್ದೋರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ನಾವುಗಳು ಮಾತಾಡೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇ. ಅವರು ನನಗೆ ತೊಡೆ ಚೆವುಟುತ್ತಿದ್ದರು, ಗಾಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ. ಯಾಕೋ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳೋರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಚೆದ್ದಿ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಭಯವಂತೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ರೆ ಅಂಥಾ ಮೇಷ್ಟ್ರೇ ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದರು. ನಾನೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದೆ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೋಗುವುದೇ ತಡ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮೂರ್ತಿ ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಾನಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳೋರು. ಅವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡೋರು. ಅಂಥಾ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಉಡುಗೊರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪಂಚೆ ಷರಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೇನು ನಾನು ಮೇಷ್ಟ್ರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನುವಾಗ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿ ನಿನಗೊಂದು ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ಆಗಲೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಅವರು ಹೋಗುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮೂರ್ತಿ ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಾನೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದರು ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ ಅನಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಒದ್ದೆಯಾಯಿತು.

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಪಿಯುಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಸೇರಿದ ದಿನಗಳು. ಸರ್ವೆ ವಿಷಯಾನ ಟೀಚ್ ಮಾಡಕ್ಕೆ ನರ್ಸೇಗೌಡ ಅನ್ನೋ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಬರಿದು. ನನಗೆ ಆಗೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಮೋಹ ಬಹಳ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಾತು. ಈ ನರ್ಸೇಗೌಡ್ ಕ್ಲಾಸಲ್ಲೂ ನಾನು ಬರೀ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನೇ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ಬಡಪಾಯಿ ಮೇಷ್ಟ್ರು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರೇ ಆದ್ರೂ ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಒಳ್ಳೇದಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ರ ಮಾತಾಡೋವಾಗೆಲ್ಲಾ ತಡವರಿಸಿ, ತಪ್ಪಪ್ಪಾಗಿ ಮಾತಾಡೋವು. ಅವರೇ ನಮಗೆ ಸರ್ವೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್‌ನೂ ಟೀಚ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ರು. ಒಂದು ದಿವಸ ನಾನು ಥಿಯೋಡೊಲ್ಫೆಟ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡ್ತಾ ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್‌ಗೆ ರೇಂಜಿಂಗ್ ರಾಡ್ ಹಿಡಿಯುವ ರೀತಿಯನ್ನ ನಿರ್ದೇಶಿಸ್ತಿದ್ದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪಕ್ಕ, ಇನ್ನೊಂಚೂರು ಎಡಕ್ಕೆ ಅಂತಾ ಇದ್ದಾಗೇ ಯೋ... ನಿನ್ನೆ ಕನ್ನಡ ಬರತ್ತೇನಯ್ಯಾ? ಅಂತ ಏರುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ತಾ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನನ್ನಡೆ ಬಂದು ಗೌಡ್ರು. ಬರ್ರೇ ಏನು, ನಾನು ಕನ್ನಡದವ್ವೇಂದೆ. ಅದೇನು ಖುಷಿ ಆಯ್ತುಂತೀರಿ ಅವ್ರಿಗೆ! ನನ್ನನ್ನ ತಬ್ಬೋದೊಂದ್ ಬಾಕಿ. ಏನಯ್ಯಾ, ನನಗೋ ಮೊದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರಾಕಿಲ್ಲ. ಆ ಬರ್ರೇ ಇರೋ ಭಾಷೇಲಿ ನನ್ನ ಸತಾಯಿಸ್ತಿಟ್ಟಲ್ಲಯ್ಯಾ... ಇವತ್ತಿಂದ ನನ್ನತ್ತ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ತೀನೀಂತ ಭಾಷೆ ಕೊಡಯ್ಯಾ.. ಅಂದ್ರು. ನನ್ನ ಓದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೂ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಹುಡ್ಗ ನನ್ನನ್ನ ಏನ್ ಸತಾಯಿಸ್ತಿದ್ದಾಂತೀರೀಂತ ಅವರಿವರಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂತೋಷ ಕಾಣೋವು. ಒಳ್ಳೇ ಜೀವ! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಆದ್ರೂ ಅವರನ್ನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗೆಲ್ಲಾ ಯೋ... ನಿನ್ನೆ ಕನ್ನಡ ಬರತ್ತೇನಯ್ಯಾ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಬಳಿಬಂದ ಅವರ ಆನಂದ ತುಂಬಿದ ಮುಖ ಹಾಗೇ ಕಣ್ಣಿಂದ ಬರತ್ತೆ!

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಪ್ರಧಾನಿ ಡಾ. ಮನಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೊದಲಾದ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಭೇಷ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞ, ನರಸಿಂಹರಾಯರ ಕಾಲದ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ರೂವಾರಿ. ಅವರು ಸೋನಿಯಾರವರಿಂದ ಪಿಎಂ ಆಗಿ ನೇಮಿತರಾದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದರ ಶೇಕಡ ಎಂಟರಿಂದ ಒಂಬತ್ತು, ಹತ್ತು ಹೀಗೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಏರಿತು. ಬಾಂಬೆ ಸ್ಟಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇಂಡೆಕ್ಸ್ ಇಮ್ಮಡಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ನಾಲ್ಕಡಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಮೇಡಂಗೇ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹಾಗೂ ಯುಪಿಎ ನಾಯಕರುಗಳಿಗೂ ಹಿಡಿಸಲಾರದ ಹಿಗ್ಗು. ಮಮೋಸಿಂ ಅವರ ಈ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಅವಧಿಗೆ ಮುನ್ನವೇ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಡೆಸಿ ಮತ್ತೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕನಸು ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದರ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಮೇಲೇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಗೋಧಿ, ಬೇಳೆ, ಎಣ್ಣೆ ತರಕಾರಿ, ಸಿಮೆಂಟ್, ಸ್ಪೀಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೇರಿಸಿತು. ಆಮ್ ಆದ್ಮಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರೂ ಯುಪಿಎ ಸರಕಾರ್ ಬಹುತ್ ಮೆಹಂಗಾ-ಬಲು ತುಟ್ಟಿ ಎಂದರು. ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಯುಪಿಎ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅಧಿಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ಮುಗಿಸಿರುವ ಈಗ ಮಮೋಸಿಂ ಪೈಲ್ಡ್ ಎಕಾನಮಿಸ್ಟ್. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರೊಬೇಷನರಿ ಪೀರಿಯಡ್. ಆತನನ್ನು ಈಗ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಡವಟ್ಟಾದೀತು ಎನ್ನುವ ಭಯ. ಸೋನಿಯಾ ಮೇಡಂಗೇ ಈಗ ಅತ್ತ ದರಿ ಇತ್ತ ಪುಲಿ. ಮಮೋಸಿಂ ನುಂಗಲೂ ಆಗದ ಉಗುಳಲೂ ಆಗದ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪ.

★★★

ಇಲ್ಲಿ ಮಮೋಸಿಂ ಸೋತ ನಾಯಕನಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ ಲಾಲು ಯಾದವ್ ಮಹಾ ಯಶಸ್ವಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್. ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತರಾದ ಲಾಲುಗೆ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಬುಸಿನೆಸ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಂದ ಆಹ್ವಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಆಹ್ವಾನಗಳು. ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಲಾಲು ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರದು. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸೇಲ್ ಬೆಲೆ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಬಳ ಎರಡೂ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಅಥವಾ ಸರಕು ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ದರವನ್ನು ಏರಿಸದೆ ಸತತವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಬಜೆಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದು ಲಾಲುರವರ ಸಾಧನೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ

ಮಂಟಿಸಿರುವ ಬಚೆಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿಜವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಲಾಲು ಮಾಡಿರುವುದು ಪವಾಡವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ With statistics you can prove anything - ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಜಾಣರನದಿಂದ ತಿರುಚಿ ಎಂತಹ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ನಿಜವೆಂದು ಸಾಧಿಸಬಹುದು - ಎನ್ನುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾತಿದೆ. ಲಾಲು ಮಾಡಿರುವುದು ಪವಾಡವೇ? ಅಥವಾ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ದೋಷರಾಟವೇ? ನಿಜ ತಿಳಿಯಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೇಲ್ ಮಂತ್ರಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕು.

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಾಕಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿತ್ತಂತೆ, ಸತತವಾಗಿ ಏಳೋ ಎಂಟೋ ಬಾರಿ ಒಲಂಪಿಕ್ ಹಾಕಿ ಸುವರ್ಣ ಪದಕ ಗೆದ್ದಿತ್ತಂತೆ. ಈಗ ಇದೇ ಭಾರತದ ಹಾಕಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಒಲಂಪಿಕ್ ಹಾಕಿ ಮ್ಯಾಚುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನಿಷಿದ್ಧ. ಹಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕೆಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯಾಣವಾದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೆಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿನ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಅವತಾರದ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿ ನಡೆಸಿ ಭಾರತ ಈಗ ವಿಶ್ವದ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ.

ಈ ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ರೂಪದ ಆಟದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಆಸಕ್ತಿಯ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳು. ನಮ್ಮೊರಿನ ಹೆಂಡದ ದೊರೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ವಪ್ರಚಾರ, 27 ಅಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಯ ಪೂರ್ತಿ ಪವಡಿಸುವ ನ್ಯಾಫ್ತಾ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಹಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಣ, ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ನಟನಿಗೆ ತನ್ನ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಏರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಜಿ ಬಿಚ್ಚು ಸುಂದರಿಗೆ ಮುಗುದಷ್ಟು ಎಕ್ಸ್‌ಪೋಷರ್ ಪಡೆಯುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಆಸೆಗಳು. ಇಂಥಹವರೆಲ್ಲರೂ ಆಟಗಾರರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಟಿಗೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮೀರಿ ಲಾಭ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮಗೆ ಲಾಭ ಕೊಡಿಸದವರ ಮೇಲೆ ಕಿಡಿ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಸ್ಥರುಗಳ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಮಂಗಾಟಗಳು, ತುಂಡುಲಂಗಿಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ಕುಣಿತಗಳು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟೂ ಇತ್ತೇ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ: ಗುಲಾಬಿ ಮಂಕೀ ಕ್ಯಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ಮ್ಯಾಕಲಮ್, ಜಯಸೂರ್ಯ, ಸೆಹ್ವಾಗ್, ಗಂಭೀರ್, ರೋಹಿತ್ ಅವರುಗಳ ಶಕ್ತಿಯುತ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್, ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಟೋಪಿ ಗೆದ್ದ ತನ್ವೀರ್, ಮೆಗ್ರಾತ್, ನಿಟಿನಿ, ಜಹೀರ್, ಬಾಲಾಜಿ ಇವರುಗಳ ಅದ್ಭುತ ಬೌಲಿಂಗ್ ನೋಡಲು ಈ ಪಂದ್ಯಗಳು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಟೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಒಡಿಐಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡುವ ರಾಹುಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲುವವರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಗೋಡೆ ಹಾರುವವರೇ ಆದಾಗ ನಮ್ಮ ಹಳೆಕಾಲದ ಗೋಡೆ ಏನು ಮಾಡಿತು? ಪಾಪ.

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

"Let noble thoughts come to us from every side" - Rig Veda

Mailing Date
5th of every month
Mailed at: Rajajinagar - PO

CPMG/KA/BGW-544/2006-2008
RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>